

RMUTSV
SK074717

๖๗๗๘๖

รายงานการวิจัยเรื่อง

ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาบริหารธุรกิจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3
ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา

The Study of Student ' s Learning needs in
undergraduate business administration students in 6th and 3rd
year diploma student in the district , Songkhla province.

๖๕๘.๐๐๗๑๕

อรุณรักษ์	ตันพาณิช	Aroonrak Tunpanit
ณัฐริงค์	กฤตานันท์	Nuttirong Krittanont
วันประชา	วนสร้อย	Wanpracha Nuansoi

ผู้วิจัย -- ผู้ช่วย

วิทยาลัยรัตนภูมิ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
งบประมาณ (รายได้) ประจำปี พ.ศ. 2555

ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และ¹
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา

อรุณรักษ์	ตันพาณิช
ณัฐริงค์	กฤตาวนิท
วันประชา	นานสร้อย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาถึงต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา เพื่อได้ทราบถึงความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ และเป็นแนวทางในการเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ที่สอดคล้องกับสภาพสังคมและความต้องการของผู้เรียน รวมถึงเป็นแนวทางให้อาจารย์ นำข้อมูลไปปรับปรุงหลักสูตรปริญญาตรีให้เหมาะสมสมมีประสิทธิภาพ โดยมีศึกษาจากนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ แนะนำสัญจร จำนวน 200 คน ซึ่งศึกษาการวิเคราะห์ 3 ส่วน ซึ่งประกอบกันด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสถานบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) และความต้องการเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ซึ่งสถิติที่ใช้ในการศึกษาในการหาค่าเบอร์เซ็นต์ (%) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแบบประเมินค่าแบบลิคิร์ต (Likert) แบบประเมินค่า 5 ระดับพบว่า ซึ่งใช้ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเพศหญิงมีความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาบริหารธุรกิจมากกว่าเพศชาย ซึ่งร้อยละ 68.0 เป็นนักศึกษาจากสถาบันการอาชีวศึกษาในสาขาวิชาชีพ และร้อยละ 29.0 เป็นนักศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาในสายสามัญ ศึกษา มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) มากที่ 2.51 – 3.00 สุดคิดเป็นร้อยละ 42.0 ซึ่งรายได้ผู้ปกครองส่วนมากประมาณเดือนละ 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.5 ซึ่งนักศึกษาจำนวนร้อยละ 80.0 ซึ่งต้องการศึกษาต่อ (ปริญญาตรี) สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 82.0 โดย 3 ลำดับสาขาวิชาบริหารธุรกิจที่มีความต้องการศึกษาต่อมากที่สุด คือ สาขาวิชาการบัญชี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.50 ซึ่งประเมินผลอยู่ในเกณฑ์มาก และลำดับที่ 3 คือสาขาวิชาการตลาด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.58 ประเมินผลอยู่ในเกณฑ์มาก

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำโครงการวิจัยเรื่องไดเร็งหนึ่งนั้น ไม่สามารถสำเร็จลงได้ด้วยความอุตสาหะของนักวิจัยแต่เพียงอย่างเดียว หากประกอบด้วยปัจจัยหลายประการ ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่องานวิจัยคือ การได้รับการสนับสนุนทุนอุดหนุนโครงการวิจัย ประเภทอุดหนุนทั่วไป ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตภูมิ ความกรุณาของผู้บริหารและผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภานุ พุ่มไสว รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ที่ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการวิจัย จนกลายเป็นรายงานการวิจัยที่สมบูรณ์ และขอขอบคุณคณะกรรมการติดตามงานวิจัยทุกท่าน ที่ให้ความกรุณาชี้แนะแก้ไข และกำหนด ทิศทางการดำเนินงานไปสู่แนวทางที่เป็นไปได้และเป็นเหตุเป็นผลแก้กัน เพื่อให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยนับว่าเป็นความกรุณาอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตภูมิ จังหวัดสงขลา และคณะผู้บริหารทุกระดับ ทุกท่าน

อรุณรักษ์ ตันพาณิช
ณัฐรังค์ กฤตานนท์
วันประชา นานสร้อย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.6 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	5
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ความหมายและจุดมุ่งหมายของสาขาวิชาบริหารธุรกิจ	6
2.2 คุณลักษณะของผู้ใช้แรงงานที่นายจ้างต้องการ	6
2.3 ประวัติวิทยาลัยรัตนภูมิ	11
2.4 ทฤษฎีทางการพัฒนาหลักสูตร	14
2.5 แนวคิดการประเมินความต้องการทางการศึกษา	16
2.6 ทฤษฎีแรงจูงใจด้านวิชาชีพ	19
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัยและผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	24
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	25
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	26

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล	25
บทที่ 5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	34
5.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อใน สถานบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรี)	34
5.3 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าศึกษาต่อใน สาขาวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยรัตนภูมิ	
5.4 ข้อเสนอแนะ	36
5.5 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	36

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

- แบบสอบถาม
- ประวัติคณะผู้วิจัย

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เพศ	28
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของสถานศึกษา	28
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของสายมัธยมศึกษา สาขาวนิชการ และสาขาวิชาช่างอุสาหกรรม	29
ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของผลการศึกษาระดับคณะเฉลี่ยสะสม (GPA.)	30
ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของรายได้ผู้ปกครองโดยประมาณเดือนละ	30
ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของความต้องการศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	31
ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของท่านรู้จักสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตภูมิ	32
ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละท่านต้องการศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ	32
ตารางที่ 4.9 ความต้องการศึกษาต่อในสถานบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สาขาวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยรัตภูมิ	33

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวความคิดในการวิจัย	5
ภาพที่ 2.1 ภาพอดีตของนักศึกษาเกษตร วิทยาลัยเทคนิคภาคใต้	11
ภาพที่ 2.2 แผนกวิชาช่างกลเกษตร	13
ภาพที่ 2.3 การวิเคราะห์สถานการณ์งานการพัฒนาหลักสูตร	15
ภาพที่ 2.4 การประเมินความต้องการทางการศึกษา	17
ภาพที่ 2.5 เปรียบเทียบรูปแบบการประเมินความต้องการทางการศึกษา โดยแสดงระดับการตัดสินใจและแหล่งข้อมูลประกอบการตัดสินใจ	19

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สืบเนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ระบบสังคมอาเซียน ซึ่งมีความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และการศึกษา ทำให้ประเทศไทยต้องพัฒนาให้สอดคล้องต่อเศรษฐกิจระดับโลก จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ประเทศไทยต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งนอกและในประเทศที่ปรับเปลี่ยนรวดเร็ว และซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะข้อผูกพันที่จะเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 จึงจำเป็นต้องนำภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นมาใช้ในการเตรียมความพร้อมให้แก่คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยให้สามารถให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม สามารถพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไป เพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ : แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559 , หน้า 2 : 2554)

เป็นเหตุให้เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และการศึกษามีความเป็นเสรีในสังคมอาเซียน อาทิ การขนส่ง การลงทุน แรงงาน โดยมีการกำหนดเป้าหมายในการประกอบอาชีพที่เสรีในกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งมีจำนวน 8 สาขา คือ 1. วิศวกรรม 2. การสำรวจ 3. สถาปัตยกรรม 4. แพทย์ 5. ทันตแพทย์ 6. พยาบาล 7. บัญชี 8. การบริการ/ ท่องเที่ยว ดังนั้นการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาต้องสนองต่อความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้การผลิตบัณฑิตให้ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งเพื่อให้สอดคล้องต่อสภาพสังคม และเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปโดยพิจารณาถึงคุณสมบัติของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของตลาดแรงงานทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

จากเหตุผลดังกล่าว รัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างรัฐและเอกชน (กรอ.) ในการให้ข้อมูลการปรับแผนกลยุทธ์เร่งพื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลให้ภาวะเศรษฐกิจของไทยขยายตัวไปอย่างรวดเร็ว รวมถึงความร่วมมือในประชาคมอาเซียนที่สามารถแลกเปลี่ยนแรงงานรวมถึงกระบวนการทางธุรกิจที่เปิดเสรี ทำให้การพัฒนาคุณภาพแรงงานของประชากรในประเทศต้องปรับเปลี่ยนคุณภาพทางฝีมือให้ทัดเทียมเป็นมาตรฐาน แต่การจะปรับเปลี่ยนคุณภาพแรงงานให้สามารถเป็นที่ต้องการทางสากลได้นั้นจะต้องให้ระยะเวลา รวมถึงการให้การศึกษาที่ทัดเทียมกับนานาชาติ รวมถึงการขาดแคลนทางด้านตลาดแรงงาน และคุณภาพฝีมืออาจส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ในอนาคตได้ การเตรียมความพร้อมด้านตลาดแรงงานเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงทางธุรกิจจึงเป็นปัจจัยเร่งด่วนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปสู่แรงงานที่ตอบสนองต่อการแข่งขันทางธุรกิจ จึงทำให้ความต้องการแรงงานจากผู้ที่มีการศึกษาสาขาวิชาต่าง ๆ สูงขึ้นทั้งในภาคธุรกิจและตลาดแรงงานอันเนื่องมาจากความต้องการแรงงานที่มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น

จึงเป็นเหตุให้การจัดการศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาลัยรัตภูมิ จึงต้องทบทวนหลักสูตรในการให้ความรู้แก่นักศึกษา และพัฒนาฝีมือแรงงานที่มีวิสัยทัศน์ในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถสอดคล้องต่อตลาดแรงงานภาคธุรกิจที่สามารถใช้เทคโนโลยีและแนวคิดทางกระบวนการธุรกิจที่ทันสมัย ซึ่งสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ได้เปิดให้บริการทางการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นมา โดยมีพัฒนามุ่งเน้นที่จะผลิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง เนื่องด้วยสภาพทางภูมิประเทศของจังหวัดสงขลาเป็นแหล่งเศรษฐกิจที่เป็นศูนย์กลางที่สำคัญ ทางด้านการค้าชาย แลกเปลี่ยน รวมถึงสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ดังนั้นการผลิตนักศึกษาจะเป็นกำลังแรงงานของชาติที่มีความสามารถระดับสูงและทักษะการปฏิบัติงานชั้นสูง ที่ถือว่าเป็นแรงงานที่สถานประกอบการทางธุรกิจปัจจุบันต้องการเป็นอย่างมาก เนื่องจากนักธุรกิjinนี้ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ สามารถที่จะปฏิบัติงานในระดับของนักเทคนิคชั้นสูงได้เป็นอย่างดี ซึ่งถือว่าเป็นคุณลักษณะเด่นของผู้ศึกษาในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ซึ่งมีหลักสูตรรองรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นปัจจัยหลักในการผลิตนักธุรกิจ ในอนาคต ซึ่งการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาต้องรองรับความต้องการในหลักสูตรที่มีความหลากหลาย ที่มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวไกลในธุรกิจ สังคม เศรษฐกิจเพื่อพัฒนาหลักสูตร องค์ความรู้ในมิติ ธุรกิจให้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง รวมถึงส่งเสริมทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศและภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องต่อการปรับตัวสู่การแข่งขันในประเทศและต่างประเทศ ตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่เป็นผู้ใช้บัณฑิตในอนาคต ดังนั้นการจัดการศึกษาของสาขาวิชาบริหารธุรกิจ เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด ซึ่งได้แก่

1. สาขาวิชาการบัญชี
2. สาขาวิชาการตลาด
3. สาขาวิชาการจัดการ
4. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
5. สาขาวิชาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ
6. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
7. สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม
8. สาขาวิชาธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์

จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา เพื่อให้การจัดการศึกษาในสาขาบริหารธุรกิจเป็นไปตามความต้องการ ซึ่งผลการศึกษาผู้วิจัยคาดหวังจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรและเตรียมความพร้อมของอาจารย์ในสาขาเพื่อวางแผนจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อทำให้สาขาบริหารธุรกิจ ได้เปิดสอนในระดับปริญญาตรีที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด รวมถึงเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือในการพัฒนาสถาบันทางการศึกษาที่สอดคล้องกับตลาดแรงงานต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ในสาขาบริหารธุรกิจ ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ที่มีสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ให้บริการการศึกษาจังหวัดสงขลา
- เพื่อเปรียบเทียบถึงความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ในสาขาบริหารธุรกิจ ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานสำหรับการวิจัยไว้ดังนี้

- คุณลักษณะด้านประชากรศาสตร์ทางด้านเพศที่ต่างกันจะส่งผลต่อการเลือกเรียนต่อสาขาบริหารธุรกิจที่ต่างกัน
- คุณลักษณะคุณวุฒิทางหลักสูตรการศึกษาที่ต่างกันจะส่งผลต่อการเลือกเรียนต่อสาขาบริหารธุรกิจที่ต่างกัน
- คุณลักษณะคุณวุฒิทางสายวิชาที่ต่างกันจะส่งผลต่อการเลือกเรียนต่อสาขาบริหารธุรกิจที่ต่างกัน
- คุณลักษณะด้านผลการศึกษาที่ต่างกันจะส่งผลต่อการเลือกเรียนต่อสาขาบริหารธุรกิจที่ต่างกัน
- คุณลักษณะทางด้านรายได้ผลประกอบด้วยที่ต่างกันจะส่งผลต่อการเลือกเรียนต่อสาขาบริหารธุรกิจที่ต่างกัน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อสำรวจความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาธุรกิจ ของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา เพื่อนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน

1. ได้ทราบถึงความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสาขาวิชาธุรกิจ
2. เป็นแนวทางในการเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีในสาขาวิชาธุรกิจ ที่สอดคล้องกับสภาพสังคมและความต้องการของผู้เรียน
3. ได้ข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางอาจารย์ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ ได้ใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรปริญญาตรีให้เหมาะสมสมมีประสิทธิภาพ
4. เกิดข้อมูลพื้นฐานให้ผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสุม นำไปใช้เป็นฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในการสร้างหลักสูตรในสาขาวิชาธุรกิจต่อไปในอนาคต

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 จังหวัดสงขลา

1.5.1 ตัวแปรต้น

เพศ , หลักสูตรการศึกษา (ม.6 หรือ ปวช.3) , สาขาวิชา (สาขาวิชญ์/สาศิลป์, หลักสูตรบริหารธุรกิจ ปวช.) , ผลการศึกษา , รายได้ผู้ปกครอง

1.5.2 ตัวแปรตาม

ความต้องการในการเปิดปริญญาตรี ในคณะต่าง ๆ ของ สาขาวิชาธุรกิจ

1.5.3 ประชากร

กลุ่มนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการแนะแนวแนะสัญจร และบุคคลทั่วไปที่ จำนวน 200 คน

1.5.4 ขอบเขตเวลา

นักศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส.) ช่วงเดือนมีนาคม 2555 – มีนาคม 2557

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent variable)

- เพศ
- หลักสูตรการศึกษา (ม.6 หรือ ปวช.3)
- สาขาวิชา(สาขาวิชย์/สาขาวิชลป์หลักสูตร
บริหารธุรกิจ ปวช.)
- ระดับผลการศึกษา
- รายได้ผู้ปกครอง

ตัวแปรตาม (Dependent variable)

- ความต้องการในการเปิด
ปริญญาตรี สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

รูปที่ 1.1 แสดงกรอบแนวความคิดในการวิจัย

1.8 นิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย

1. ความต้องการศึกษาต่อ หมายถึง ความสนใจหรือความประสงค์ทางการศึกษาใน การเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ ของสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยต้องการผลทางสถิติ ความต้องการเพื่อนำไปใช้ในการเปิดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและชุมชน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หมายถึง บุคคลที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน มัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญกระทรวงศึกษาธิการ ในกำกับของรัฐบาลที่อยู่ในเขตจังหวัด สงขลา สตูล และพัทลุง
3. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 หมายถึง บุคคลที่กำลังศึกษาอยู่ ในสถาบัน หรือวิทยาลัยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ในกำกับของรัฐบาลที่ อยู่ในเขตจังหวัด สงขลา สตูล และพัทลุง
4. ปวช. หมายถึง วุฒิทางการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่รับรองโดย สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
5. ความต้องการศึกษาต่อ หมายถึง ความรู้สึกที่กลุ่มตัวแสดงออกถึงสิ่งที่พึงประสงค์ จะให้เกิดขึ้นในสภาพปัจจุบันซึ่งในการศึกษาครั้งนี้เน้นศึกษาถึงความรู้สึกที่กลุ่มตัวอย่างคาดการณ์ไว้ว่า จะศึกษาในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี
6. ความต้องการศึกษาต่อ หมายถึง ความปรารถนาที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป จากเดิม หมายถึงระดับปริญญาตรี
7. ทศนคติ หมายถึง ความคิดความเข้าใจ ความคิดเห็น ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของบุคคล ซึ่งทศนคติค่อนข้างที่จะเปลี่ยนแปลงยาก

บทที่ 2

ทฤษฎีแนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายและจุดมุ่งหมายของสาขาวิชาบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยได้ ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ โดยสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545) กับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2556 ทั้งนี้เพื่อให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม เพื่อผลิตและพัฒนาคนในระดับเทคนิคในส่วนของความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ในสาขาอาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม ที่ดีในการทำงาน ตลอดจนความสามารถในการบริหารจัดการ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การพัฒนางานและพัฒนาตนเองให้ตรงต่อความต้องการตลาดแรงงาน สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับชุมชน ระดับห้องถิน และระดับประเทศ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัด ความสนใจ ศักยภาพและโอกาสของตน

2.2 คุณลักษณะของผู้ใช้แรงงานที่นายจ้างต้องการ

คุณลักษณะของผู้ใช้แรงงานในประเทศไทยได้ผู้เสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะ เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ใช้แรงงานที่นายจ้างต้องการ ดังนี้

บุญเลิศ ส่องสว่าง (2536:64) กล่าวถึงแนวทางการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจไทยในรอบ 5 ปี ข้างหน้า และอ้างอิงผลจากการวิจัยในเรื่องคุณลักษณะของลูกจ้างต้องการพบว่า มีใช้ความชำนาญในการทำงานที่นายจ้างต้องการมากกลับกลายเป็นนิสัยเหล่านี้ที่นายจ้างต้องการมากกว่า คือ

1. ต้องการให้คนที่ไปทำงานนั้นรู้จักการทำงานอย่างเป็นระบบ
2. ต้องการให้คนจะไปทำงานในธุรกิจต่าง ๆ นั้นรู้จักวิธีการทำงานร่วมกับคนอื่น
3. ต้องการที่จะให้คนทำงานที่รับเข้าไปใหม่นั้นมีความละเอียดถี่ถ้วน
4. ต้องการที่จะให้คนทำงานที่รับเข้าไปใหม่นั้นเป็นคนตรงต่อเวลา
5. ต้องการให้คนงานที่รับเข้าไปใหม่เป็นคนมีวินัย
6. ต้องการให้คนงานที่รับเข้าไปใหม่เป็นคนซื่อสัตย์

อาทรส จันทร์วิมล (2536:4) ได้กล่าวว่า สถานประกอบการต่าง ๆ หลายแห่งให้ความสนใจด้านคุณลักษณะของลูกจ้างว่าความมีลักษณะ ดังนี้ คือ บุคลิกภาพ ความยั่นอยู่ทน ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา รับผิดชอบ และมีมนุษย์สัมพันธ์เป็นอันดับแรก โดยให้เหตุผลว่า ควรรู้ด้านวิชาการฝึกอบรมได้ในสถานประกอบการ

ขวัญ บุญญาไทย (2531:7) ได้กล่าวว่า หัวใจสำคัญของผู้ประกอบการที่ต้องการแรงงาน มีคุณลักษณะเป็นคนอดทน มีวินัย มีความซื่อสัตย์และมีความยั่งยืน

กระทรวงศึกษาธิการ (2556:8) คุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลัก และสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพในการวางแผน แก้ปัญหาและจัดการทรัพยากรในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม มีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาการเริ่มสิ่งใหม่ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและหมู่คณะ เป็นอิสระในการปฏิบัติงานที่ซับซ้อนหรือจัดการงานผู้อื่น มีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การประสานงานและการประเมินผล รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจنبัติที่เหมาะสมในการทำงาน

ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของการจัดการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ ปรัชญาการอาชีวศึกษา และมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพมาตรฐานสมรรถนะของสาขาวิชานั้นในการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นผลิตผู้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในระดับเทคนิค สามารถปฏิบัติงานที่ใช้เทคนิค ควบคุมการทำงาน มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพและกิจنبัติที่เหมาะสมในการทำงาน สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ชุมชนและสถานประกอบการ สามารถประกอบอาชีพอิสระและพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ

กรมอาชีวศึกษา (2530:ก) วิทยาลัยกลุ่มวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกและภาคกลาง บางส่วนในเขต 6 และ เขต 12 ได้จัดทำเอกสารทางก้าวหน้าในงานและชีวิตเพื่อที่จะผลิตบุคคลที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของนายจ้างและตลาดแรงงานกับทั้งเป็นผู้ประสบความก้าวหน้าในงานและชีวิตโดยเน้นคุณสมบัติ 8 ด้าน ดังนี้

1. คุณสมบัติด้านคุณค่าเฉพาะตัว หมายถึง คุณสมบัติของผู้จ้างที่มีลักษณะ ดังนี้ คือการนับถือตนเอง และมีภาพพจน์ที่ดีต่อตนเอง มีเป้าหมายในอาชีพและชีวิต มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีทัศนคติที่ดี มีความกระตือรือร้น และไม่จำกัดความสามารถของตนเอง

2. คุณสมบัติทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ หมายถึง คุณสมบัติของผู้จ้างที่มีลักษณะ ดังนี้ คือ มีความยึดหยุ่น มีความคิดสร้างสรรค์ และแนวทางใหม่ สามารถปรับตัวเข้ากับความต้องการของงานที่เปลี่ยนแปลงได้ สามารถวางแผนและจัดระบบการทำงานได้ สามารถใช้เหตุผลและตัดสินใจได้อย่างเที่ยงตรง มีสมาธิสามารถจดจ่ออยู่กับงานหลาย ๆ ส่วนในเวลาเดียวกัน ได้

3. คุณสมบัติด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น หมายถึง คุณสมบัติของลูกจ้างที่มีลักษณะ ดังนี้ คือเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี มีไหวพริบดี ยอมรับผู้อื่น ยอมรับข้อติดขัด ทำงานเป็นทีมได้ มีความเป็นมิตรเสมอต้นเสมอปลายกับผู้อื่น ให้ความร่วมมือดี เต็มใจรับมืองานด้วยความยินดี ยอมรับ

การปกคล้องและคำปรึกษาแนะนำของหัวหน้า เครื่องในสิทธิและทรัพย์สินของผู้อื่น มีคุณสมบัติของ การเป็นผู้นำ

4. คุณสมบัติต้านทักษะการสื่อสาร หมายถึง คุณสมบัติของลูกจ้างที่มีลักษณะ ดังนี้ คือ รู้จักความชำนาญ รู้จักขอความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น แจ้งหัวหน้าเมื่อต้องหยุดงานพร้อมเหตุผล พูดจา ฉลาดฉลาดเป็นผู้ฟังที่ดี

5. คุณสมบัติต้านลักษณะเกี่ยวกับงาน หมายถึง คุณสมบัติของลูกจ้างที่มีลักษณะดังนี้ คือ ทำงานเสร็จสมบูรณ์ตามกำหนด ปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างไม่บกพร่อง มีสามารถในการทำงาน ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อย ทำงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง มีความแม่นยำเที่ยงตรงและพิถีพิถัน ในการทำงาน ดูแลรักษาเครื่องมือวัสดุอยู่เสมอ มีความละเอียดถี่ถ้วน ปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น ตลอดเวลา

6. คุณสมบัติต้านวุฒิภาวะ หมายถึง คุณสมบัติของลูกจ้างที่มีคุณลักษณะ ดังนี้ คือ ทำงานได้ดีโดยไม่ต้องควบคุม หรือตรวจสอบ เชื่อถือและไว้วางใจได้ มีความรับผิดชอบ ไม่นำปัญหาส่วนตัวมาบุ่มเกี่ยวกับงาน ยินดีทำงานเพิ่มพิเศษและงานล่วงเวลา มีความพร้อมในการทำงาน มีความภูมิใจในงานของตัว มีความคิดสร้างสรรค์ สุขุมและควบคุมตนเองได้ มีความรับผิดชอบในการ กระทำการของตน มีวุฒิภาวะทางความคิด กิริยาท่าทางและการกระทำ ประเมินผลงานของตนเองได้ มี ความอดทน รู้จักใช้เวลาอย่างฉลาดและมีความเชื่อมั่นในตนเอง

7. คุณสมบัติต้านสุขนิสัยและความปลดปล่อยในการทำงาน หมายถึง คุณสมบัติของลูกจ้าง ที่มีลักษณะดังนี้ คือปฏิบัติตามกฎความปลอดภัย รักษาอัตราเร็วในการทำงานและอัตราการผลิตที่ เหมาะสม รักษาสุขนิสัยส่วนบุคคลอย่างดี สามารถเสียสละเพื่อผู้อื่น สามารถทำงาน ภายใต้ภาวะความเครียดได้ดี มีความแข็งแกร่งทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจและเหมาะสมกับงานที่ทำ มีสุขภาพดี

8. คุณสมบัติต้านการผูกพัน หมายถึง คุณสมบัติของลูกจ้างที่มีลักษณะ ดังนี้ คือ รับผิดชอบงานตรงต่อเวลา และสม่ำเสมอในการทำงาน ปฏิบัติตามนโยบายต่าง ๆ ของหน่วยงาน ให้ความสำคัญกับงานไม่ถือว่างานเป็นเพียงหน้าที่ มีความสนใจและกระตือรือร้นในงานต้องการ เรียนรู้เพิ่มขึ้นตลอดเวลา มีความเชื่อสัตย์ต่องค์กร และพนักงานขององค์กร ทำงานเต็มกำลัง ความสามารถและพยายามทำให้คนอื่นพอใจ แสดงความห่วงใยและความมุ่งหวังเกี่ยวกับอนาคตของ ตนในหน่วยงาน อดทน ขยันซื่อสัตย์ ความมีระเบียบ และให้ความสนใจในด้านวิชาการ ความรู้ การศึกษาเป็นอันดับสอง โดยให้เหตุผลว่าความรู้ด้านวิชาการต่าง ๆ ทั้งหลายนั้นพอฝึกฝนในสถาน ประกอบการได้ และถึงอย่างไรก็ต้องมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทันสมัยที่ต้องฝึกปฏิบัติกันตลอดเวลาอยู่แล้ว แต่เรื่องบุคลิกภาพ ความรับผิดชอบ อดทน ความยั่น ซื่อสัตย์ และมีระเบียบเป็นคุณสมบัติ ส่วนตัวที่ไม่สามารถจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขขณะปฏิบัติงานได้

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าด้านการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศของโลกได้ส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของประชาคมโลก ทำให้มีการติดต่อเชื่อมโยงกันได้โดยเร็ว ขณะเดียวกันก่อให้เกิดสังคมใหม่ที่มีการแข่งขันสูงและมีแนวโน้มรุนแรงยิ่งขึ้นในท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นไปดังกล่าว ความได้เปรียบเทียบในเชิงความรู้ความสามารถของประชากรเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทันสมัย การรู้จักเลือกใช้และจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมตลอดจนภูมิปัญญา จะทำให้ประเทศสามารถก้าวสู่กระแสความเปลี่ยนแปลงได้อย่างมั่นคง และรู้เท่าทัน

การศึกษาหลังมัธยมศึกษา (การศึกษาหลังระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย) ได้แก่การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี) นับเป็นกลไกหนึ่งของประเทศ มีหน้าที่ผลิตกำลังคนระดับสูงเพื่อการพัฒนาประเทศ เพราะการจัดการศึกษาในระดับหลังมัธยมศึกษา เป็นแหล่งรวมวิทยาการหลากหลายแขนง เป็นแหล่งสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เสริมสร้างความสามารถในการค้นคว้าวิจัย ตลอดจนเป็นศูนย์รวมของนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถในการแข่งขันต่าง ๆ จำนวนมาก

การศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษาจึงไม่อาจหลีกเลี่ยงพันธกิจอันสำคัญที่พึงมีต่อประเทศไทยไปได้ ผลจากการศึกษาเรื่อง “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สุความก้าวหน้าและมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า” ชี้ว่าการศึกษามัธยมศึกษาควรจะต้องเข้ามามีบทบาทในการเพิ่มความเข้มแข็งของสังคมไทย โดยสร้างขีดความสามารถทั้งในด้านการร่วมมือและแข่งขันตลอดจนการสร้างดุลยภาพระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการศึกษาหลังมัธยมศึกษาของไทยจะต้องปรับตัวไปสู่แนวโน้มการขยายโอกาสให้คนส่วนใหญ่ได้เข้าถึงการศึกษาระดับนี้ ขณะเดียวกันก็ปรับตัวไปสู่แนวโน้มความเป็นนานาชาติของหลักสูตรการศึกษา การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้ทัดเทียมนานาประเทศ จากสาระสำคัญของการสอนนน “การเชื่อมونةคตของสังคมไทย : บทบาทของการศึกษา” จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งประเทศไทย ได้ขอสรุปถึงบทบาทของมหาวิทยาลัยไทยในยุคใหม่ที่ควรจะเป็นว่า ควรมีลักษณะที่เป็นระบบเปิดและสามารถเข้าเรียนได้ (Open and accessible) เพื่อสร้างความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ควรมีหลักสูตรและการเรียนการสอนที่มีความมีเดหยุนเพื่อให้การผลิตบุคลากรมีความสอดคล้อง (relevance) กับความต้องการในการพัฒนาประเทศ มหาวิทยาลัยควรจะต้องมีส่วนสนับสนุนระบบประชาธิปไตย เสริมสร้างคุณค่าและเป็นศูนย์กลางความรู้ ความคิด มีระบบบริหารและการจัดการที่มีประสิทธิภาพ (efficiency) มีอิสระในการบริหารเพื่อนำไปสู่ความเป็นเลิศ (excellence) มหาวิทยาลัยในอนาคตควรต้องออกจากระบบราชการ ภาคเอกชน และชุมชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (Co-operative approach) และมหาวิทยาลัยจะต้องมีความเป็นนานาชาติ (Internationalization) หากแต่ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าการศึกษาหลังมัธยมศึกษาไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤตหลายประการ ทั้งด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

ความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษา ความสามารถของมหาวิทยาลัยที่จะทำงานวิจัยให้กว้างขวางขึ้นตลอดจนปัญหาในเรื่องของการบริหารจัดการที่เป็นไปในกรอบของระบบราชการที่ค่อนข้างจะตึงตัว ทำให้ไม่สามารถที่จะคิดปรับเปลี่ยนได้ทันการณ์ ยิ่งกว่านั้นการเผชิญปัญหาภัยคุกคามขาดแคลนกำลังคน ทรัพยากรบุคคลการ หั้งระดับสูง-กลาง-ต่ำ จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการกิจกรรมการศึกษาหลังมัธยมศึกษาเป็นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่ง 5-10 ปี ข้างหน้าประเทศไทยจะต้องเผชิญกับกระแสจำนวนนักศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายที่จะเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าตัว อันจะส่งผลให้การศึกษาหลังมัธยมศึกษาของรัฐแต่ละแห่งมุ่งสร้างมหาวิทยาลัยทุกจังหวัด พร้อมกับการที่สถาบันการศึกษาหลังมัธยมศึกษาของรัฐแต่ละแห่งมุ่งสร้างอาคารขยายหน่วยงาน และขยายสาขาวิชา ทำให้มีการขยายตัวอย่างกระจายตัวทั่วประเทศ อันนำไปสู่การลงทุนที่ไม่คุ้มค่า การเพิ่มพูนปัญหาความเป็นเอกภาพ และไม่มีการอนุมัติกำลังเพื่อความเป็นเลิศของการศึกษาหลังมัธยมศึกษา ทางออกของปัญหา คือ การรื้อปรับปรุงระบบการบริหารและการจัดการสื่อใหม่

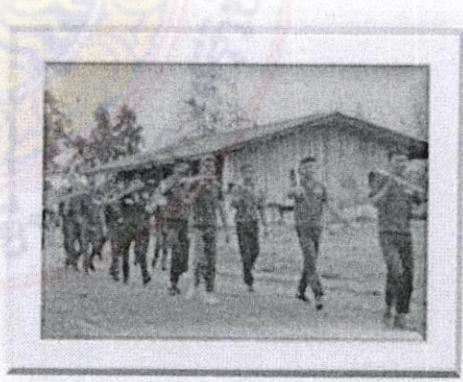
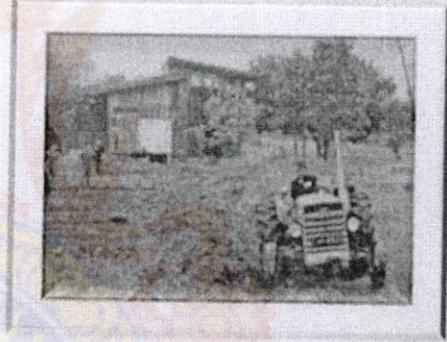
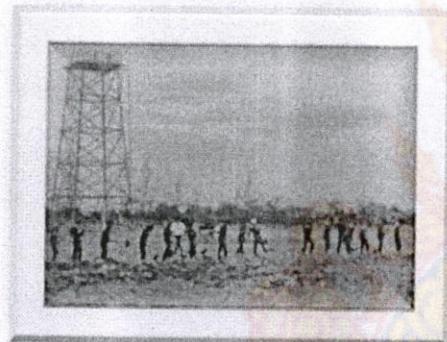
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในฐานะหน่วยงานกำหนดนโยบายและวางแผนการศึกษาของประเทศไทย จึงเห็นความจำเป็นในอันที่จะต้องเร่งดำเนินการปฏิรูปการศึกษาหลังมัธยมศึกษาของชาติ จึงได้จัดทำ “ข้อเสนอ หลักการและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาหลังมัธยมศึกษาไทย” เสนอต่อกองรัฐมนตรีเมื่อเดือนมกราคม 2539 ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วมีมติให้ความเห็นชอบ หลักการและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาไทย ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเสนอและให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ นำความเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ มาพิจารณาประกอบในการจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาหลังมัธยมศึกษา แล้วใหม่มีการติดตามและประเมินผลเสนอให้คณะรัฐมนตรีทราบเป็นระยะ ๆ ด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2540 : 1-3)

สรุปว่า การศึกษาระดับมัธยมศึกษาในอนาคต มีจำนวนนักศึกษาที่แนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งมหาวิทยาลัยภายในประเทศไทยจะต้องพัฒนาหลักสูตร และพัฒนาคุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอนให้มีเหมาะสม มีความพร้อมต่อการให้บริการด้านการศึกษา รวมถึงการสร้างความเข้มแข็งทางด้านวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นด้านภาษา การเรียน การค้นคว้า รวมถึงภาระเป็นผู้นำ การคิดวิเคราะห์ เพื่อให้เหมาะสมต่อความต้องการต่อตลาดแรงงาน และการแข่งขันในการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ การศึกษา และอาชีพในประเทศอาเซียน ดังนั้นการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยจะต้องมีความพร้อมในด้านบุคคลากรฝ่ายวิชาการ อาจารย์ ฝ่ายสนับสนุน รวมถึงอุปกรณ์การเรียนการสอน และใช้ทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด

2.3 ประวัติวิทยาลัยรัตนภูมิ

วิทยาลัยรัตนภูมิ ตั้งอยู่บนพื้นที่ 414 หมู่ที่ 4 ถนนเพชรเกษม ตำบลท่าชุมวงศ์ อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา มีเนื้อที่ปัจจุบัน 161 ไร่ 2 งาน 49.6 ตารางวา เดิมเป็นพื้นที่ป่าสงวน โรงเรียนเกษตรกรรมสงขลาเข้ามาใช้พื้นที่เปิดการเรียนการสอนด้านการเกษตร ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.2505 วิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ โดยผู้อำนวยการ กุล ฤกษ์ทัต ได้รับมอบหมายจากการมาซื้อศึกษาให้เข้ามาบริหารจัดการต่อจากโรงเรียนเกษตรกรรมสงขลา ผู้อำนวยการพร้อมคณะเข้ามาสำรวจพื้นที่หลายครั้งและมอบหมายให้อาจารย์วัชรินทร์ แสงจันทร์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริการ วิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ สำรวจความพร้อมก่อนเปิดการเรียนการสอนสายช่างอุตสาหกรรม ต่อมาทางวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ขยายการศึกษาจากระดับ ปวช. เป็นระดับ ปวส. ในปีพ.ศ.2507 อาจารย์วันทา พฤฒิคณี หัวหน้าคณะเครื่องกลพร้อมคณะเข้ามาสำรวจพื้นที่อีกครั้ง และเปิดแผนกวิชาช่างกลเกษตรพร้อมกับแผนกวิชาช่างยนต์ และมอบหมายให้อาจารย์ ปิยะรัตน์ บุญปลักษณ์ เป็นหัวหน้าแผนกวิชาช่างกลเกษตรคนแรก

ภาพที่ 2.1 ภาพอดีตของนักศึกษากลเกษตร วิทยาลัยเทคนิคภาคใต้

ต่อมาปี พ.ศ.2509 อาจารย์ฟอง วงศ์ชนะ เข้ามารับหน้าที่หัวหน้าแผนก ในปีการศึกษา 2518 วิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ สงขลา เปเลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขต เทคนิคภาคใต้ และในปี พ.ศ.2522 อาจารย์ฟอง วงศ์ชนะได้ลาศึกษาต่อ อาจารย์ณัฐพร สังขวานสี ผู้อำนวยการในขณะนั้นได้แต่งตั้งให้อาจารย์ชัยรัตน์ แสงจันทร์ ทำหน้าที่หัวหน้าแผนก ในปี พ.ศ. 2530 กระทรวงศึกษาธิการ ได้กราบบังคมทูลขอพระราชทานนามใหม่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานให้ว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” เมื่อ วันที่ 15 กันยายน 2531 จนวันที่ 13 ตุลาคม 2532 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิค ภาคใต้ ได้เปลี่ยนชื่อเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ สงขลา ผลิตนักศึกษา แผนกวิชาช่างกลเกษตรมาจนถึงปี พ.ศ.2536 อาจารย์พิชิต แก้วแจ้ง เข้ามารับหน้าที่และพัฒนาการเรียนการสอน ในปีการศึกษา 2543 ผู้อำนวยการพิทaya สินร美化 ผู้อำนวยสถาบันเทคโนโลยีราช มงคลวิทยาเขตภาคใต้ สงขลา ในขณะนั้น มีนโยบายที่จะพัฒนาพื้นที่แผนกวิชาช่างกลเกษตรให้มี นักศึกษามากขึ้น จึงนำแผนกวิชาบริหารธุรกิจระดับ ปวช. โดยมอบให้ อาจารย์ผัน สิงหเดชา เข้ามา ประสานและดูแลนักศึกษาบริหารธุรกิจ 3 ปี และปี พ.ศ.2544 ทางวิทยาเขตภาคใต้โดย อาจารย์ชาญติธรรม ณ นคร ผู้อำนวยการ มอบนโยบายให้ศึกษาแนวทางเปิดรับนักศึกษาในระดับ ปริญญาตรี สาขาเกษตรกลวิธาน เรียนต่อเนื่อง 2 ปี และปีการศึกษา 2546 อาจารย์สถาพร ขุนเพชร เข้ามางานแผนกวิชาช่างกลเกษตรและเกษตรกลวิธาน ต่อมาในปี พ.ศ.2548 ได้มี พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยในกลุ่มสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้แยกเป็นมหาวิทยาลัย 9 แห่ง ซึ่งสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ สงขลา ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย โดย ศ.ประชีพ ชูพันธ์ เป็นอธิการบดี มีนโยบายที่จะพัฒนาพื้นที่ที่ตั้งแผนกวิชาช่าง กลเกษตรเดิมขึ้นเป็นวิทยาลัย เปิดให้มีการเรียนการสอนในระดับ ปวส. และปริญญาตรี ในปี พ.ศ. 2549 ได้ดำเนินโครงการจัดตั้งวิทยาลัยรัตนภูมิ โดยเปิดให้มีการเรียนการสอนสายช่างอุตสาหกรรมและ สายบริหารธุรกิจ ต่อมาเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2551 สมก潭มหาวิทยาลัยมีมติให้ยกฐานะเป็น วิทยาลัยรัตนภูมิ สังกัดหน่วยงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มอบหมายให้อาจารย์ สถาพร ขุนเพชร ทำหน้าที่ผู้อำนวยการ บริหารวิทยาลัยรัตนภูมิมาจนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 2.2 แผนกวิชาช่างกลเกษตร

2.4 ทฤษฎีทางการพัฒนาหลักสูตร

2.4.1 ความหมายและความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญต่อการดำเนินงานทางการศึกษา เพราะหลักสูตรเป็นแนวทางหรือตัวกำหนดทิศทางของการศึกษา ดังนั้นการจัดการเกี่ยวกับหลักสูตรจึงต้องมีการศึกษาให้ละเอียดรอบคอบ เพื่อให้หลักสูตรมีความเหมาะสมมากที่สุด กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการจัดสร้างจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตรนั้น คือ การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development)

Saylor and Alexander (1974) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรว่า หมายถึง การทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือการจัดทำหลักสูตรขึ้นมาใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐาน อีกเช่นเดียวกัน สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรนั้นมีการดำเนินงานที่สำคัญอยู่ 2 ลักษณะคือ

- 1) เป็นการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่มีอยู่เดิมให้ดีขึ้น หรือเหมาะสมขึ้น
- 2) เป็นการสร้างหรือจัดทำหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยที่ไม่เคยมีอยู่ก่อนเลย

ซึ่งในการพัฒนาหลักสูตรนั้นไม่ว่าจะเป็นไปในลักษณะใด การดำเนินงานการพัฒนาหลักสูตร จะประกอบด้วย การออกแบบหลักสูตร การร่างหลักสูตร และการจัดทำวัสดุเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา

ใจพิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2537) ได้ความหมายว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาหรือคิดประสบการณ์เรียนรู้ต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวนักเรียนและสามารถประเมินได้ว่า เกิดการเปลี่ยนแปลงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

จากความหมายของนักการศึกษาดังกล่าว ผู้ศึกษาสรุปได้ว่าการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาหรือคิดประสบการณ์เรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเหมาะสม หรือดีขึ้นนั่นเอง

2.4.2 กระบวนการด้านการพัฒนาหลักสูตร

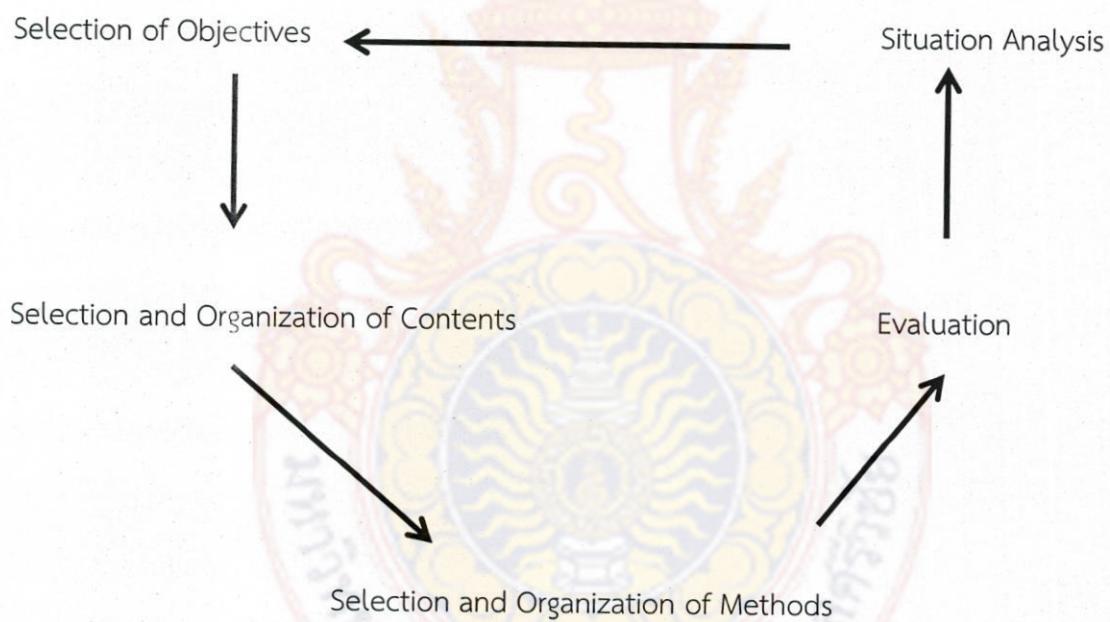
กาญจนา คุณารักษ์ (2527) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาอย่างยิ่ง เนื่องจากการพัฒนาหลักสูตรนั้นเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการให้นิยาม การคัดเลือกจุดมุ่งหมายของการศึกษา การจัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด Saylor and Alexander ได้เสนอแนะแนวทางดำเนินการไว้ว่า ผู้พัฒนาหลักสูตรควรเริ่มต้นการดำเนินงานโดยการตอบคำถามที่สำคัญ 4 ข้อ ดังต่อไปนี้ คือ

- 1) มีจุดมุ่งหมายทางการศึกษาอะไรบ้าง ที่สถาบันตั้งใจให้ผู้เรียนได้รับ
- 2) มีประสบการณ์ทางการศึกษาอะไรบ้าง ที่จะทำให้บรรลุจุดมุ่งหมาย
- 3) จะจัดประสบการณ์ทางการศึกษาอย่างไรจึงจะมีประสิทธิภาพ
- 4) จะพิจารณาได้อย่างไรว่าจุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนด ไวนั้นบรรลุแล้ว

จากคำถ้ามที่สำคัญของ Saylor (1974) หั้ง 4 ข้อนั้น จะพิจารณาได้ว่านักพัฒนาหลักสูตรจะต้องดำเนินการเป็นขั้นตอนหรือเป็นกระบวนการซึ่ง Nicholls and Nicholls (อ้างใน วนี ภะมรทต และคณะ, 2524)) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตรตามแนวความคิดของนักการศึกษาส่วนใหญ่นั้น มีลำดับขั้นที่สำคัญอยู่ 4 ขั้นตอนคือ

- 1) การคัดเลือกจุดมุ่งหมาย (Selection of Objectives)
- 2) การคัดเลือกและการจัดเนื้อหา (Selection and Organization of Contents)
- 3) การคัดเลือกและการจัดประสบการณ์ (Selection and Organization of Methods)
- 4) การประเมิน (Evaluation)

ในกระบวนการทั้ง 4 ขั้นตอนนั้น เป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน นอกจากรั้นยังมีกระบวนการย่อยที่ช่วยให้งานการพัฒนาหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมาก ที่สุด นั่นคือการวิเคราะห์สถานการณ์ (Situation analysis) โดยวนี ภะมรทต และคณะสามารถ เขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

ภาพที่ 2.3 การวิเคราะห์สถานการณ์งานการพัฒนาหลักสูตร

จากแผนภูมิจะเห็นได้ว่าการพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน โดยเริ่มจาก การวิเคราะห์สถานการณ์ การคัดเลือกจุดมุ่งหมาย การคัดเลือกและการจัดเนื้อหา การคัดเลือกและการจัดประสบการณ์ และการประเมิน จากการประเมินจะทำให้ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรที่เป็นอยู่ ก็จะนำเอาผลที่ได้รับนี้ไปสู่จุดเริ่มต้นของกระบวนการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

2.5 แนวคิดการประเมินความต้องการทางการศึกษา

2.5.1 ความหมายของความต้องการและความต้องการทางการศึกษา

Beatty, et al (อ้างใน แสนย์ สายศุภลักษณ์ และคณะ, 2543) กล่าวถึงความหมายของ “ความต้องการ” ว่า หมายถึง สภาพช่องว่างระหว่างสถานการณ์ปัจจุบันกับสถานการณ์ที่คาดหวังในอนาคตในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ความต้องการไม่ใช่ปัญหา ไปใช่สถานการณ์ปัจจุบันที่ได้ลดความสำคัญ ลดความประสึคคลง ไม่ใช่จุดหมายปลายทาง (An end) และไม่ใช่เป้าหมายที่บรรลุแล้วความต้องการ ไม่ใช่มาตรการใดมาตรการหนึ่ง (Means) และ ไม่ใช่แผนงานที่กำหนดขึ้น เพื่อดำเนินการให้ถึง จุดหมายปลายทางหรือเป้าหมาย แต่ความต้องการเป็นช่องว่างระหว่างจุดหนึ่งที่ประชาชนถูกตรึงอยู่ ในสภาพปัจจุบันกับจุดที่พากเขามุ่งหวังจะไข่ค่าว่า

McMahon กล่าวถึงความหมายของ “ความต้องการ” ว่าความต้องการของคนมีหลากหลาย แตกต่างกันไปตามสภาพการรับรู้ของแต่ละคน ถ้าบุคคลคนหนึ่งว่า “ความต้องการของเข้าคือ “สภาพความอยู่รอด” (Basic Survival) เขา ก็จะมีความต้องการอยู่ไม่กี่อย่าง แต่ถ้าเขารับรู้ความต้องการ ของเขานั้นจะต้องแสวงหารมาเสริมเติมให้เต็มอยู่เสมอด้วยตัวเขาเอง (Self-fulfillment Needs) นั่นก็ แปลว่า เขายังมีความต้องการหลากหลายที่ต้องไข่ค่าว่ามา

Maslow ได้เสนอแนวคิดว่าระดับความต้องการของมนุษย์ มี 5 ระดับ

- 1) ความต้องการทางสรีรภาพ (Physiological needs) เช่น ความทิวะระหาย และความอยากรักผ่อน ก็จะหมายถึงความต้องการในสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์
- 2) ความต้องการความปลอดภัย และอบอุ่นใจ (Security needs) ทั้งด้านสรีระทางกาย สังคม เศรษฐกิจ
- 3) ความต้องการความรัก และการเป็นเจ้าของ (Love and belongingness needs) ทั้งในส่วนที่เป็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคนและพากลุ่มคนในสังคม
- 4) ความต้องการได้รับการยอมรับนับถือ (Esteem needs) เช่น ความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเอง การเคารพนับถือตนเอง ความรู้สึกมีคุณค่า และสวยงาม ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้คนแสวงหาสิ่งเหล่านี้ มาเพื่อให้ได้มาซึ่งสถานภาพทางสังคม
- 5) ความต้องการที่ตระหนักด้วยตนเองถึงสิ่งที่ต้องการนำมาเสริมเติมแต่ศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาตนเอง ซึ่งความต้องการชนิด Maslow เรียกว่า Self-actualization needs

Knowles ได้แยกแยกความต้องการออกเป็นความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผู้ใหญ่ นั่นคือ ความต้องการของปัจเจกบุคคล สถาบันและสังคมและเป้าหมาย 3 ประการ คือ

- 1) ความก้าวหน้าทางความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ทัศนคติ ความสนใจ และความพึงพอใจ

2) ความสัมฤทธิผลที่เกิดจากศักยภาพและความสามารถของตนเอง ภายหลังจากได้รับการพัฒนามาแล้ว

3) การได้มาซึ่งวุฒิภาวะ

อนุรักษ์ ปัญญาณวัฒน์ ให้ความเห็นว่า “ ความต้องการทางการศึกษาเป็นสิ่งที่สามารถวัดได้ประเมินได้และตั้งบนพื้นฐานของการวินิจฉัยด้วยค่านิยมของคน ที่สำคัญก็คือ ความต้องการดังกล่าว ยังแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนรู้สึก และคิดอย่างไรในสถานการณ์ที่ตัวเอง ยังขาดอยู่และควรจะแสวงหา มาซึ่งความรู้ ทักษะ หรือประสบการณ์จนถึงจุดที่พอใจหรือพอจะนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ จนเกิดผลลัพธ์ใกล้เคียงกับที่ตนได้คาดหวังไว้ ความต้องการทางการศึกษานี้จะต้องสามารถเรียนรู้ได้ ด้วยวิธีการอันหลากหลายทั้งในบริบทของการศึกษาในระบบโรงเรียน นอกระบบโรงเรียน หรือการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ ”

2.5.2 การประเมินความต้องการทางการศึกษา

เสนอ สายศุภลักษณ์ และคณะ (2543) กล่าวถึง สูตรสำเร็จของ “การประเมินความต้องการคือ การเปรียบเทียบหาช่องว่างระหว่างสถานการณ์ที่คาดหวังกับสถานการณ์ปัจจุบันในประเด็นที่กำลังพิจารณา”

ภาพที่ 2.4 การประเมินความต้องการทางการศึกษา

จากสูตรสำเร็จดังกล่าว การหาคำตอบของการประเมินความต้องการส่วนหนึ่งที่ตัดตอนมา จากผลการวิจัยเรื่องกระบวนการประเมินความต้องการทางการศึกษา โดยภาพรวมของ อนุรักษ์ ปัญญาณวัฒน์ ซึ่งมี 7 ขั้นตอนคือ

- 1) การวางแผนก่อนเริ่มประเมินความต้องการ
- 2) การวางแผนการประเมินความต้องการ
- 3) การกำหนดสถานการณ์ปัจจุบัน
- 4) การกำหนดสถานการณ์ที่คาดหวัง
- 5) การหาความต้องการทางการศึกษา
- 6) การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการทางการศึกษา
- 7) การจัดประชุมมุ่งชน

ในที่นี่ จะตั้งตอนด้วยการประเมินความต้องการทางการศึกษาเฉพาะขั้นตอนที่ 3-5 ซึ่งเป็นการหาความต้องการทางการศึกษาอย่างง่าย ๆ โดยอาศัย 2 ขั้นตอนย่อย คือ

1) การกำหนดสถานการณ์ปัจจุบัน

2) การกำหนดสถานณ์ที่คาดหวัง

การกำหนดสถานการณ์ที่คาดหวังเป็นขั้นตอนที่ค่อนข้างยากในกระบวนการ ประเมินความต้องการทางการศึกษา เพราะผลลัพธ์ที่พึงประสงค์นั่นคือ “เงื่อนไขที่ควรจะมีหรือควรจะเป็น” ของกลุ่มป้าหมาย อย่างน้อยก็มี 4 ขั้นตอนย่อยที่ช่วยให้ผู้ประเมินบรรลุเป้าหมาย คือ

1) ทบทวนเป้าหมายเฉพาะ

2) ทบทวนสภาพสถานการณ์ปัจจุบัน

3) วิเคราะห์ตัวแปรสำคัญ ๆ ตามลำดับ

4) จัดเตรียมข้อความที่มีเนื้อหาแสดงถึงสถานการณ์ที่คาดหวัง

2.5.3 รูปแบบและวิธีการประเมินความต้องการทางการศึกษา

เสนอ สายศุภลักษณ์ และคณะ ในการประเมินความต้องการทางการศึกษามีหลายรูปแบบ ที่จะช่วยค้นหาแยกแยะ และจัดลำดับความต้องการทางการศึกษาของกลุ่มเป้าหมายและทรัพยากร การจัดการที่จำเป็นสำหรับจัดทำแผนงานและพัฒนาโครงการขึ้นเพื่อสนองตอบต่อความต้องการนั้น ๆ ทุก ๆ รูปแบบต่างมุ่งหวังที่จะใช้การประเมินความต้องการเป็นเครื่องมือสำคัญ ในกระบวนการวางแผนและโครงการโดยหวังจะได้รับความร่วมมือทั้งกาย ใจ และสมอง จากกลุ่มเป้าหมายให้มากที่สุดภายใต้สถานการณ์และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มเป้าหมายเอง รูปแบบหลากหลายที่ใช้ในการประเมินความต้องการ ได้แก่ การสำรวจ การศึกษาชนชน การใช้แบบตรวจสอบ การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การอาศัยผู้แทนชุมชน การอาศัยกลุ่มที่ปรึกษา การใช้กล่องขอคำแนะนำ และการประชุมหรือเสวนาชุมชน เป็นต้น จากการศึกษาของ อนุรักษ์ ปัญญาณวัฒน์ ได้จัดหมวดหมู่รูปแบบของกระบวนการประเมินความต้องการออกเป็น 4 กลุ่มรูปแบบ

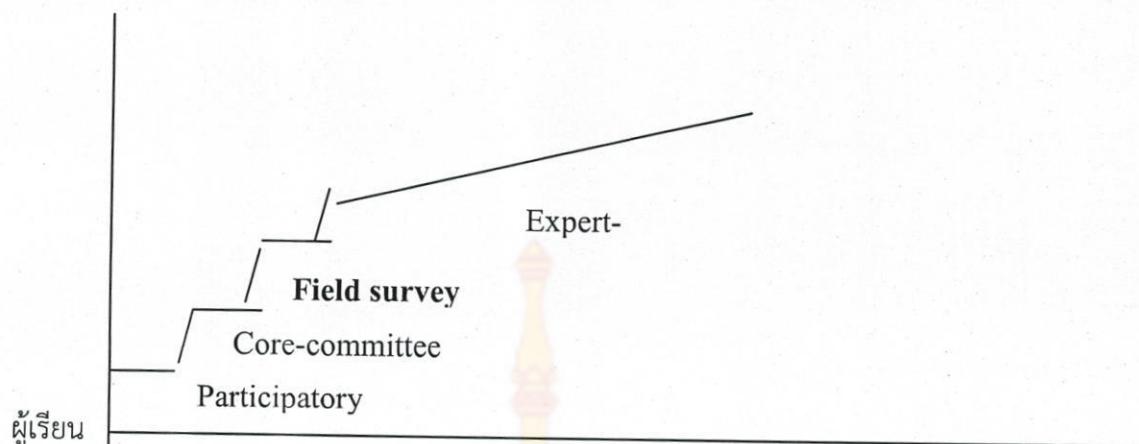
1) รูปแบบที่วินิจฉัยโดยผู้เชี่ยวชาญ (Expert -judgement approach)

2) รูปแบบที่ประเมินโดยคณะกรรมการกลางของหมู่บ้าน (Core-committee village-based approach)

3) รูปแบบการสำรวจสนาม (Field-survey approach)

4) รูปแบบการประเมินแบบมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมาย (Participatory approach)

ผู้เชี่ยวชาญ

การวินิจฉัยของกลุ่มเป้าหมาย การวินิจฉัยบนพื้นฐานของข้อมูล เอกสาร และผู้เชี่ยวชาญ

แหล่งข้อมูลสำหรับกระบวนการประเมินความต้องการ

ภาพที่ 2.5 เปรียบเทียบรูปแบบการประเมินความต้องการทางการศึกษา โดยแสดงระดับการตัดสินใจและแหล่งข้อมูลประกอบการตัดสินใจ

กล่าวโดยสรุปการ ประเมินความต้องการทางการศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญอย่างยิ่งที่จะ เป็นจุดเริ่มต้นของการวางแผนและโครงการ เพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการทางการเรียนรู้และ ทรัพยากร การจัดการที่จะใช้กับกลุ่มเป้าหมาย แล้วนำมากำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อจัดทำ แผนการเรียนและโครงการต่อไป

2.6 ทฤษฎีแรงจูงใจด้านวิชาชีพ

Luthan (อ้างในวารี เกิดคำ, 2536) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการที่ เริ่มจากบุคคลที่มีความต้องการ (Needs) และทำให้สร้างแรงขับให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมที่สนอง ความต้องการของตน

Hilgard E.R ได้แบ่งแรงจูงใจเป็น 3 ประเภท ดังนี้

- 1) แรงจูงใจที่จะมีชีวิตอยู่ (Survival Motives) เกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น อาหาร การพักผ่อน ปลดปล่อยความเครียด ฯลฯ
- 2) แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) คือความสัมพันธ์เกี่ยวกับข้องrageระหว่างบุคคลในสังคม
- 3) แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์ส่วนตัว (Ego Integrative Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคล ประสบความสำเร็จในการกระทำการสิ่งต่าง ๆ การตัดสินใจและความตั้งใจไปสู่เป้าหมายของตน

Atkinson ได้กล่าวถึงแรงจูงใจไฝสัมฤทธิ์ความพยายามที่จะทำงานให้สำเร็จโดยการเปรียบเทียบมาตรฐาน มี 3 อาย่างดังนี้ คือ

1) ความคาดหวัง ได้แก่ การคาดล่วงหน้าถึงผลการกระทำของตนเอง คนที่มีแรงจูงใจไฝสัมฤทธิ์จะคาดหวังล่วงหน้าถึงความสำเร็จของงาน

2) สิ่งโลจิค คือความพึงพอใจที่ได้รับจากการทำงาน เช่น งานที่ตนเองสนใจ ถนัด มีผลตอบแทนสูง ถ้ามีสิ่งล่อใจเป็นที่พอใจของบุคคลก็จะทำให้มีแรงจูงใจไฝสัมฤทธิ์สูงตัวย

3) แรงจูงใจจากความพึงพอใจในการแสวงหาความสุขและหลีกเลี่ยงความผิดหวัง คือ คนที่ต้องการความสำเร็จมากจะมีแรงจูงใจไฝสัมฤทธิ์สูง และคนที่กลัวความล้มเหลวมากก็จะพยายามหลีกเลี่ยงงานที่ตนคิดว่าทำไม่ได้ ซึ่งจะเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจไฝสัมฤทธิ์ต่ำ

Mumford, E ได้จำแนกกลุ่มบุคคลที่มีความพึงพอใจในงานอาชีพเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มที่มีความต้องการทางจิตวิทยา (The Psychological Need School) กลุ่มนี้ จะมองความพึงพอใจของงาน เกิดจากความต้องการความสำเร็จของงานและความต้องการยอมรับจากบุคคลอื่น

2) กลุ่มภาวะผู้นำ (Leadership School) กลุ่มนี้มองความพึงพอใจจากรูปแบบและการปฏิบัติของผู้นำที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

3) กลุ่มพยายามต่อรองรางวัล (Effort-Reward Bargain School) กลุ่มนี้มีความพึงพอใจจากรายได้ เงินเดือน และผลตอบแทน

4) กลุ่มอุดมการณ์ทางการจัดการ (Management Ideology School) กลุ่มนี้มีความพึงพอใจจากพฤติกรรม การบริหารองค์กร

5) กลุ่มนีโอหاخت่องงานและการออกแบบงาน (Work Content and Job Design) กลุ่มนี้มีความพึงพอใจจากเนื้อหางานที่ทำ

จากแนวคิดของนักจิตวิทยาการศึกษา ผู้ศึกษาสรุปได้ว่า แรงจูงใจในวิชาชีพเกิดจากปัจจัยทางสังคม เช่น เงินเดือน ค่าตอบแทน และปัจจัยส่วนบุคคล เช่น อุดมการณ์ ความชอบ ปัจจัยเหล่านี้จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของบุคคลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา ได้แก่ ทฤษฎีของ Melvin L. De Flour (สุจิรา แผ่นโภคสกิต, 2539 : 4-6) ซึ่งได้แก่

1. ทฤษฎีการจัดประเภททางสังคม (The Social Categories Theory) ซึ่งเกิดจากแนวคิดที่ว่าในสังคมสมัยใหม่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมอุตสาหกรรม บุคคลในสังคมมีความแตกต่างกันมาก

แต่อย่างไรก็ตามบุคคลเหล่านี้ก็มีลักษณะพื้นฐานบางประการที่เหมือนกัน เช่น เพศ ระดับรายได้ การศึกษา นำมาเป็นเครื่องรวมบุคคลไว้ในกลุ่มเดียวกัน ตัวอย่างเช่น กลุ่มบุคคลที่มีการศึกษาสูง ก็ถือเป็นกลุ่มอย่างคร่าว ระดับรายได้ก็จำแนกบุคคลเป็นกลุ่ม ๆ เช่นเดียวกัน โดยมิได้คำนึงถึง ลักษณะที่แตกต่างกันเฉพาะตัวบุคคล การใช้ตัวแปรอย่างง่ายนี้ ทำให้สามารถกล่าวได้ว่าบุคคลที่อยู่ในกลุ่มเหล่านี้จะรับเนื้อหาของสื่อมวลชนคล้ายคลึงกันไม่มากก็น้อย และทำนองเดียวกันก็จะตอบสนองต่อเนื้อหาและสื่อมวลชนเป็นไปในรูปแบบที่คล้ายคลึงกันด้วย

2. ทฤษฎีความสัมพันธทางสังคม (The Social Relationship Theory) ซึ่งเกิดจากแนวคิด ที่ว่าในสังคมชนบทที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันในลักษณะเพื่อนบ้าน เครือญาติหรือผู้ที่ควรพนับถือ เช่น ญาติพี่น้อง ผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต.แพทย์ประจำตำบล ครู พระภิกษุ เป็นต้น จะมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของสมาชิกในชุมชน ทั้งในด้านการยอมรับและการปฏิบัติตามนิยมวัฒธรรม ใหม่ ทฤษฎีนี้ชี้ให้เห็นว่าความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นทางการในสังคม มีบทบาทสำคัญต่อการกระทำการ แต่ละบุคคล

แสนย์ สายศุภลักษณ์ และคณะ (2543) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการ ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษา ผลการศึกษาสรุปว่าในสาขาวิชาการการศึกษาเนื้อหาที่ควรเน้นได้แก่ การบริหารและการจัดการ การบริหารบุคคลและการบริหารงบประมาณ สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา ควรเป็น เรื่องของนิยมวัฒนธรรมทางการศึกษา การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา และการผลิตสื่อกับการสอน มัธยมศึกษา จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว ควรเน้นเนื้อหาการแนะนำอาชีพ จิตวิทยารายรุ่น การให้คำปรึกษา การแนะนำและบุคลิกภาพ หลักสูตรและการสอนควรเน้นเรื่อง การสอนแบบ ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การพัฒนาหลักสูตรท่องถิ่น และการบูรณาการการเรียนรู้ วินัยและสติ การศึกษาเป็นเรื่องของหลักการวิจัยและสร้างเครื่องมือ การวิเคราะห์แปลงข้อมูล และวิธีการวิจัยและการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ควรเน้นเรื่องเครื่องมือและเทคนิคการวิจัย และการวัดและการประเมินผลจากสภาพจริง

กัญญาเวร์ เทพประภักษ์ (2541) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การประเมินหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพของหลักสูตร ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร ด้านความพึงพอใจต่อหลักสูตร และด้านคุณสมบัติของมหาบัณฑิตตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตร และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างมหาบัณฑิตและนักศึกษา ต่อสภาพหลักสูตรและผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร และศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของมหาบัณฑิตกับ ผู้บังคับบัญชา ต่อคุณสมบัติของมหาบัณฑิต สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพของหลักสูตร พบว่ามหาบัณฑิตมีความคิดเห็นต่อสภาพของหลักสูตรด้านบริบททอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมาก ด้าน ปัจจัยป้อนเข้า และด้านกระบวนการอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อ

หลักสูตร พบว่ามมหาบัณฑิตและนักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันในภาพรวมว่าหลักสูตรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมาก ความคิดเห็นของมหาบัณฑิต เกี่ยวกับคุณสมบัติของมหาบัณฑิตตามวัตถุประสงค์พบทว่าอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมาก สอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิต และผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิต ได้ให้เสนอแนะว่ามหาบัณฑิตควรมีความรู้ความสามารถเพิ่มเติมและสามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีหลักการ มีความรับผิดชอบและจรรยาบรรณในวิชาชีพให้มากขึ้น

วัฒนา อิศราภรณ อยุธยา และคณะ (2532) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาตลาดแรงงานของบัณฑิตเชิงพุทธกรรม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยา 2533-2547 ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ตลาดแรงงานภาคครึ่ง ทั้งจำนวนและโครงสร้างการจ้างบัณฑิตจะเปลี่ยนแปลงไปโดยทางด้านจำนวนการจ้างจะลงเรื่อยๆ ประมาณปีละ 2,000-3,000 คน อัตราการจ้างเพิ่มจะอยู่ระหว่างร้อยละ 2-4 ต่อปี ทั้งนี้เพราะงบประมาณของรัฐบาลมีจำกัด ส่วนสาขาวิชาต่างๆ และคุณสมบัติของบัณฑิตก็จะเปลี่ยนไปด้วย จากที่เคยต้องการบัณฑิตสายสังคมศาสตร์กลับมาเน้นต้องการบัณฑิตสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น รวมทั้งในสายสังคมศาสตร์ บางสาขาวิชา เช่น เศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ พนิชยการ รัฐศาสตร์ (บริหารงานบุคคลและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ) นิติศาสตร์ (กฎหมายระหว่างประเทศ) สารศาสตร์ นิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชน ตลอดจนบัณฑิตที่เชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศ สำหรับโครงสร้างความต้องการแรงงาน บัณฑิตในตลาดแรงงานภาคเอกชน จะพบว่ามีมากขึ้นในแขนงวิชาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสำหรับบัณฑิตในแขนงวิชาทางสายสังคมศาสตร์แล้ว ตลาดแรงงานภาคเอกชนจะต้องการเพียงในลักษณะบางสาขาวิชา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแขนงวิชาทางด้านบริหารธุรกิจ พนิชยศาสตร์ และการบัญชี เศรษฐศาสตร์ สถิติ คอมพิวเตอร์ ศิลปศาสตร์ (ภาษาต่างประเทศและเลขานุการ) รัฐศาสตร์ (บริหารงานบุคคลและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ) นิติศาสตร์ (กฎหมายธุรกิจและกฎหมายระหว่างประเทศ) และทางด้านสารศาสตร์ นิเทศศาสตร์ การประชาสัมพันธ์และการโรงแรม เหล่านี้ เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยกำหนดแนวทางการวิจัยเป็นแบบสำรวจ (Survey Research) โดยมุ่งสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาบริหารธุรกิจ จากกลุ่มประชากรนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา ซึ่งมีกระบวนการและขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

งานวิจัยนี้ศึกษากลุ่มประชากรนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในปีการศึกษาที่ 1/2556 จำนวน 200 คน ซึ่งมีสถานศึกษาตั้งอยู่ในจังหวัดสงขลา

1. นักศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่ศึกษาในปีการศึกษา 1/2556 ที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่มีสถานศึกษาอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา โดยเลือกใช้วิธีการการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็นของ Taro Yamane

2. นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ที่ศึกษาในปีการศึกษาที่ 1/2556 ที่อยู่ในเขตการควบคุมของสถาบันอาชีวศึกษาพื้นที่จังหวัดสงขลา โดยเลือกใช้วิธีการการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็นของ Taro Yamane

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการนักศึกษาและบุคคลทั่วไป โดยใช้สูตรคำนวนประชากร
ของ Taro Yamane จำนวน 200 คน

$$n = N$$

$$\frac{1}{1 + N (0.05)^2}$$

e คือ ความคาดเดลี่อนของการเลือกตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากร

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่องความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาบริหารธุรกิจ ในครั้งนี้นั้นผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบปลายปิด ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ประกอบในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

แบบสอบถามชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวกับความต้องการที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสถานบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรี)

ตอนที่ 3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยรัตนภูมิ

ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา และประเมินคุณภาพของเครื่องมือทางด้านสื่อและการนำเสนอ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ และแบบประเมินคุณภาพโดยกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 แบบประเมินคุณภาพ

แบบประเมินคุณภาพแบบสอบถามความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา สำหรับผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินคุณภาพ รวบรวมข้อมูลและศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางการสร้างแบบประเมินคุณภาพตามวิธีของลิคิเตอร์ต (Likert) แล้วจึง

ออกแบบประเมินสำหรับการประเมินคุณภาพด้านสื่อและการนำเสนอ โดยกำหนดหัวข้อในการประเมินด้านสื่อและการนำเสนอ เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ แบบลิคิร์ต (Likert Scale) ดังนี้ เกณฑ์การแสดงความคิดเห็นเป็นระดับ คือ 5 , 4 , 3 , 2 , 1 โดยแปลความหมายได้เป็น

ระดับความต้องการ	5	หมายถึง	มีความต้องการมากที่สุด
ระดับความต้องการ	4	หมายถึง	มีความต้องการมาก
ระดับความต้องการ	3	หมายถึง	มีความต้องการปานกลาง
ระดับความต้องการ	2	หมายถึง	มีความต้องการน้อยที่สุด
ระดับความต้องการ	1	หมายถึง	ไม่มีความต้องการ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยร่อง ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

- ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม และเสนอแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม
- หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยทดลองใช้แบบสอบถามกับนักศึกษา จำนวน 30 คน
- ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่ศึกษาในปีการศึกษา 1/2556 ที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษา และนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ที่อยู่ในเขตการศึกษาพื้นที่สงขลา
- ผู้วิจัยรับแบบสอบถามกลับคืนมาจากการกลุ่มตัวอย่าง แล้วได้ทำการนับจำนวนและตรวจสอบความถูกต้องรวมไปถึงการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ซึ่งช่วงเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้อยู่ระหว่างช่วงเดือน ตุลาคม – ธันวาคม 2556

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เนื่องจากปริมาณของกลุ่มตัวอย่างอย่างประชากร (Population) และตัวแปรต่าง ๆ (Variables) เป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงต้องใช้การประมวลผลข้อมูล (Data) ด้วยโปรแกรมทางสถิติ SPSS (Statistical Packing)

1. หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และกลุ่มตัวอย่างตามหลักสถิติ ซึ่งอาศัยสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{สูตรการหา } \bar{X} = \frac{\sum x}{n} \text{ for the Social Sciences}$$

\bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยของการประเมินคุณภาพ

$\sum x$ คือ ผลรวมของคะแนน

n คือ จำนวนทั้งหมดของคะแนน

(ที่มา : บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2547 : 348- 349)

2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ส่วนร้อยละ (%)

เกณฑ์ในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ได้แก่

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	มีความหมายว่า	มีความต้องการมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	มีความหมายว่า	มีความต้องการมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	มีความหมายว่า	มีความต้องการปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	มีความหมายว่า	มีความต้องการน้อย
ค่าเฉลี่ย 0.10 - 1.49	มีความหมายว่า	มีความต้องการใช้ไม่ได้
ค่าเฉลี่ย 0.00 - 0.09	มีความหมายว่า	ไม่มีความต้องการ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิจัยเรื่องความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา ในครั้งนี้ผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็น และทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ประกอบไปด้วยผลการวิเคราะห์ 3 ส่วน ซึ่งประกอบกอบด้วย

- ตอนที่ 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสถานบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรี)
- ตอนที่ 3. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยรัตนภูมิ

โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาวิจัย “ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา” ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)
- ส่วนที่ 2 นำเสนอข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสถานบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรี)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษา โดยจำแนกเป็น เพศ , ท่านกำลังอยู่ที่สถานศึกษา , ท่านกำลังศึกษาอยู่ในสาย (กลุ่มนักเรียนสายสามัญ) , สายประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชานิชยกรรม , สายประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม , ผลการศึกษาระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA.) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ทั้งหมด 200 คน

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เพศ

ข้อมูลทั่วไปของประชากร	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	13	6.5
หญิง	187	93.5
รวม	200	100

จากตารางที่ 1 สามารถอธิบายลักษณะของข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ

เพศ : ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 93.5 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 6.5

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของสถานศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของประชากร	ความถี่	ร้อยละ
2. ท่านกำลังศึกษาอยู่ที่สถานศึกษา		
โรงเรียนมัธยมศึกษาในสายสามัญศึกษา	58	29.0
สถาบันการอาชีวศึกษาในสายวิชาชีพ	136	68.0
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน อื่น ๆ	6	3.0
รวม	200	100

จากตารางที่ 2 สามารถอธิบายลักษณะของข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ

สถานที่ศึกษา : ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาอยู่ที่สถาบันการอาชีวศึกษาในสายวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 68.0 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสายสามัญศึกษา คิดเป็นร้อยละ 29.0 และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของสายมัธยมศึกษา สาขาวิชยการ และสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม

	ความถี่	ร้อยละ
3.1 สายมัธยมศึกษา		
วิทยฯ คณิต	21	10.5
ศิลป์ภาษา	24	12.0
ศิลป์คำนวณ	13	6.5
อื่น ๆ	6	3.0
3.2 สายประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)		
สาขาวิชยการ		
การบัญชี	97	48.5
การตลาด	6	3.0
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	33	16.5
3.3 สายประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	-	
สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม		
รวม	200	100

จากตารางที่ 3 สามารถอธิบายลักษณะของข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามตามสาขาวิชา

สายมัธยมศึกษา : ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาอยู่ที่สาขาวิชาศิลป์ภาษา คิดเป็นร้อยละ 12.0 สายวิทยฯ คณิต คิดเป็นร้อยละ 10.5 ศิลป์คำนวณ คิดเป็นร้อยละ 6.5 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.0

สาขาวิชยการ : ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาอยู่ที่หลักสูตรการบัญชี คิดเป็นร้อยละ 48.5 คิดเป็นร้อยละ 68.0 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 16.5 และการตลาด คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของผลการศึกษาระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA.)

ข้อมูลทั่วไปของประชากร	ความถี่	ร้อยละ
4. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA.)		
1.00 - 1.50	8	4.0
1.51 - 2.00	10	5.0
2.01 – 2.50	25	12.5
2.51 – 3.00	84	42.0
3.01 – 3.50	25	12.5
3.51 – 4.00	48	24.0
รวม	200	100

จากตารางที่ 4 สามารถอธิบายลักษณะของข้อมูลระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA.)

ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA.) : ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 คิดเป็นร้อยละ 42.0 คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 24.0 คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 12.5 คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 คิดเป็นร้อยละ 12.5 คะแนนเฉลี่ยสะสม 1.51 – 2.00 คิดเป็นร้อยละ 5.0 และคะแนนเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.50 คิดเป็นร้อยละ 4.0

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของรายได้ผู้ปกครองโดยประมาณเดือนละ

ข้อมูลทั่วไปของประชากร	ความถี่	ร้อยละ
5. รายได้ผู้ปกครองประมาณเดือนละ		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	4	2.0
5,001-10,000 บาท	95	47.5
10,001-15,000 บาท	65	32.5
15,001-20,000 บาท	12	6.0
20,001-25,000 บาท	12	6.0
มากกว่า 25,000 บาท	12	6.0
รวม	200	100

จากตารางที่ 5 สามารถอธิบายลักษณะของข้อมูลรายได้ผู้ปกครองโดยประมาณเดือนละ รายได้ผู้ปกครองโดยประมาณเดือนละ : รายได้ 5,000 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.5 รายได้ 10,000 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.5 รายได้ 15,001 – 20,000 บาท รายได้ 20,001 – 25,000 บาท รายได้มากกว่า 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.0 และต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.0

ส่วนที่ 2 นำเสนอข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสถานบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) โดยศึกษาถึงความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย , ท่านรู้จักสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย วิทยาลัยรัตนภูมิ และท่านต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตนภูมิ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ทั้งหมด 200 คน

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ความคิดเห็นของประชากร	ความถี่	ร้อยละ
6. ความต้องการศึกษาต่อ (ปริญญาตรี)		
ต้องการ	160	80.0
ไม่ต้องการ	16	8.0
ไม่แน่ใจ	24	12.0
รวม	200	100

จากตารางที่ 6 สามารถอธิบายลักษณะของข้อมูลความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย

ความต้องการศึกษาต่อ (ปริญญาตรี) : ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 80.0 ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 12.0 และไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 8.0

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของท่านรู้จักสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตภูมิ

ความคิดเห็นของประชากร	ความถี่	ร้อยละ
7. ท่านรู้จักสาขาวิชาบริหารธุรกิจ		
มทร.ศรีวิชัย วิทยาลัยรัตภูมิ		
รู้จัก	168	84.0
ไม่รู้จัก	8	4.0
ไม่แน่ใจ	24	12.0
รวม	200	100

จากตารางที่ 7 สามารถอธิบายลักษณะของข้อมูลท่านรู้จักสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตภูมิ ท่านรู้จักสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตภูมิ: รู้จัก
คิดเป็นร้อยละ 84.0 ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 12.0 และไม่รู้จัก คิดเป็นร้อยละ 4.0

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละท่านต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
(ปริญญาตรี) ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ความคิดเห็นของประชากร	ความถี่	ร้อยละ
8. ความต้องการศึกษาต่อ (ปริญญาตรี)		
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ		
ต้องการ	164	82.0
ไม่ต้องการ	16	8.0
ไม่แน่ใจ	20	10.0
รวม	200	100

จากตารางที่ 8 สามารถอธิบายลักษณะของข้อมูลท่านต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
(ปริญญาตรี) ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ท่านต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา(ปริญญาตรี) ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ : ต้องการ
คิดเป็นร้อยละ 82.0 ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 10.0 และไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 8.0

ส่วนที่ 3. นำเสนอข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสถานบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย สาขาวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยรัตนภูมิ

ตารางที่ 4.9 ความต้องการศึกษาต่อในสถานบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย สาขาวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยรัตนภูมิ

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ / หลักสูตรธุรกิจปัจจุบัน	ประเมินผล		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. สาขาวิชาการบัญชี	4.50	0.55	มากที่สุด
2. สาขาวิชาการตลาด	3.58	0.84	มาก
3. สาขาวิชาการจัดการ	2.03	1.02	น้อย
4. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.24	0.98	มาก
5. สาขาวิชาระบบสารสนเทศ	3.34	1.33	ปานกลาง
6. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์	0.44	0.87	ไม่มีความต้องการ
7. สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม	0.77	1.03	ไม่มีความต้องการ
8. สาขาวิชาธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์	2.76	1.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 สามารถอธิบายลักษณะความต้องการศึกษาต่อในสถานบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ท่านต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา(ปริญญาตรี) ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ

จากการวิเคราะห์ความต้องการศึกษาต่อในสถานบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ท่านต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) โดยแบ่งเป็นสาขา ซึ่งพบว่า สาขาวิชาการบัญชี มีค่าเฉลี่ย 4.50 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์แล้ว อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีค่าเฉลี่ย 4.24 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์แล้ว อยู่ในเกณฑ์มาก สาขาวิชาการตลาด มีค่าเฉลี่ย 3.58 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์แล้ว อยู่ในเกณฑ์มาก สาขาวิชาระบบสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ย 3.34 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์แล้ว อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง สาขาวิชาธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ มีค่าเฉลี่ย 2.76 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์แล้ว อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง สาขาวิชาการจัดการ มีค่าเฉลี่ย 2.03 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์แล้ว อยู่ในเกณฑ์น้อย สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ย 0.77 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์แล้ว อยู่ในเกณฑ์ไม่มีความต้องการ และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 0.44 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์แล้ว อยู่ในเกณฑ์ไม่มีความต้องการ

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา ในครั้งนี้ ประกอบไปด้วยผลการวิเคราะห์ 3 ส่วน ซึ่งประกอบกันด้วย

- 5.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 5.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสถานบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรี)
- 5.3 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยรัตนภูมิ

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการประเมินข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยเพศ หลักสูตรการศึกษา (ม.6 หรือ ปวช.3) สาขาวิชา (สาขาวิทย์/สาศิลป์ และหลักสูตรบริหารธุรกิจ ระดับ ปวช.) ผลการศึกษา (GPA.) และรายได้ผู้ปกครอง ผลที่ได้จากการประเมินคุณภาพ ดังนี้

สรุปผลจากการประเมินแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง มีค่าเท่ากับร้อยละ 93.5 ซึ่งศึกษาอยู่ที่สถาบันการอาชีวศึกษาในสาขาวิชาชีพ มีค่าเท่ากับร้อยละ 68.0 นักศึกษาที่มีความต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชามัธยมศึกษา คือสาศิลป์ภาษา มีค่าเท่ากับร้อยละ 12.0 นักศึกษาที่มีความต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชานิเทศน์ คือการบัญชี มีค่าเท่ากับร้อยละ 48.5 ซึ่งระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA.) ส่วนมากมีระดับคะแนน 2.51 – 3.00 คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 42.0 และรายได้ผู้ปกครองโดยประมาณเดือนละ 5,000 – 10,000 บาท คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 47.5

5.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสถานบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรี)

ผลการประเมินข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย , ท่านรู้จักสาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตนภูมิ และท่านต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ผลที่ได้จากการประเมินคุณภาพ ดังนี้

1. ระดับความต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 80.0

2. นักศึกษาจำนวน 82.0 รู้จักสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตภูมิ

3. ระดับความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 82.0

5.3 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยรัตภูมิ

ผลการวิเคราะห์ความต้องการศึกษาต่อในสถานบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างสาขาที่ได้รับความสนใจ 3 ลำดับแรก คือ สาขาวิชาการบัญชี มีค่าเฉลี่ย 4.50 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์แล้ว อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีค่าเฉลี่ย 4.24 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์แล้ว อยู่ในเกณฑ์มาก และ สาขาวิชาการตลาด มีค่าเฉลี่ย 3.58 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์แล้ว อยู่ในเกณฑ์มาก

สมมติฐานย่อย

1. เพศหญิงมีความต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตภูมิมากกว่าเพศชาย

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยศึกษาจากเพศกับความต้องการศึกษาต่อ พบว่าเป็นเพศหญิง จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 93.5 และเพศชาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5

2. สถาบันการอาชีวศึกษาในสายวิชาชีพมีความต้องการศึกษาต่อมาโดยแบ่งตามลักษณะสถานศึกษาที่มีต่อความต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มากกว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในสายสามัญศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยศึกษาจากลักษณะของสถานศึกษา พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษาในสายวิชาชีพ มีความต้องการศึกษามากที่สุด จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 68.0 โรงเรียนมัธยมศึกษาในสายสามัญศึกษา จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

3. ลักษณะทางสายวิชา โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ สายมัธยมศึกษา สายประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชานิเทศน์ และสายประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม

สายมัธยมศึกษา จากผลการทดสอบสมมติฐานคุณลักษณะทางสายวิชา จำนวน ซึ่งสายศิลป์ภาษา มีความต้องการศึกษามากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 สายวิทยาฯ คณิต จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และ ศิลป์คำนวณ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5

สายประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขางานนิชการ จากผลการทดสอบสมมติฐาน
คุณลักษณะทางสาขาวิชา จำนวนซึ่งสาขาวิชารับบัญชีมีต้องการศึกษามากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็น
ร้อยละ 48.5 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 และการตลาด จำนวน 6 คน
คิดเป็นร้อยละ 3.0

สายประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ไม่มีกลุ่มตัวอย่างตอบ
แบบสอบถาม

4. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA.) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
เท่ากับ 2.51 – 3.00 มีจำนวนมากที่สุด

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA.) พบร่วม 2 ลำดับ
แรก ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 2.51 – 3.00 จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 และ ระดับ
คะแนนเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 3.51 – 4.00 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0

5. รายได้ของผู้ประกอบโดยประมาณเดือนละ 5,000 – 10,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยรายได้ผู้ประกอบโดยประมาณ พบร่วม 2 ลำดับแรกคือ
ผู้ประกอบมีรายได้ 5,001-10,000 บาท จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 และผู้ประกอบมีรายได้
10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.5

5.4 ข้อเสนอแนะ

สำหรับงานวิจัยเรื่อง “ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิหารธุรกิจ ของ
นักศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัด
สงขลา” เป็นการศึกษาความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษาในจังหวัดสงขลา ซึ่งผลจากการวิเคราะห์
จากกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละแปดสิบเบอร์เซ็นต์ ต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ศรีวิชัย วิทยาลัยรัตนภรณ์ ในสาขาวิหารธุรกิจ นับว่าเป็นสิ่งดีที่สาขาวิหารธุรกิจจะได้นำข้อมูล
สำคัญนี้ วางแผนในการปรับปรุง และพัฒนาสำหรับเปิดหลักสูตรในอนาคตต่อไป

5.5 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ควรมีการทำวิจัยให้ศึกษาในลักษณะของความต้องการโดยขยายการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง
ให้กว้างขวางมากขึ้น เนื่องจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตนภรณ์ มีพื้นที่
ใกล้เคียงกับหลายจังหวัด เช่น จังหวัดสตูล จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสงขลา ซึ่งผู้วิจัยมองว่าจังหวัด
ใกล้เคียงดังกล่าวมีความต้องการศึกษาในระดับปริญญาตรีอีกมาก จึงควรเก็บข้อมูลให้ครอบคลุม
พื้นที่ใกล้เคียงให้มากขึ้น เพื่อให้ มหาวิทยาลัยฯ ได้รับรู้ข้อมูลที่ละเอียด และสามารถนำไปวางแผนใน
การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาต่อไป

ภาคพนวก

บรรณานุกรม

กาญจนा คุณารักษ์ : หลักสูตรและการพัฒนา , นครปฐม , โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2527.

กัญญาเวร์ เทพประภักษ์ : การประเมินหลักสูตร สาขาวิชบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ,
วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ : 2541.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , สำนักงาน , จำนวนประชากร ปี 2542-2543 และการคาด
ประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2542-2559 , กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สถิติ
แห่งชาติเพื่อการปฏิรูปการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540.

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , สำนักงาน: แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติดับบบที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559 , หน้า 2 : 2554.

ใจพิพิพ เชื้อรัตนพงษ์ : แนวคิดและวิธีการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ , สารพัฒนาหลักสูตร ,
หน้า 25-29 : 2537.

ชาลิต บุญญาไทย : แนวโน้มอนาคตของสภาพแวดล้อมอุดมศึกษา , เอกสารบรรยายประกอบการ
ประชุม , หน้า 7 กรุงเทพฯ : ดวงกมล , 2531.

บุญเลิศ ส่องสว่าง : แนวทางการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจไทย ในรอบ 5 ปี
ข้างหน้า , หน้า 64 : 2536.

วัฒนา อิศรากรุณ อยุธยา และคณะ : รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาตลาดแรงงานของบัณฑิตเชิง
พุทธกรรม , เป็นส่วนหนึ่งของโครงการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว กรุงเทพฯ :
ทบทวนมหาวิทยาลัย : 2532.

วนี ภารમรทต และคณะ : รายงานการวิจัยเรื่องความต้องการในการเพิ่มพูนประสบการณ์ของครู
คณิตศาสตร์ในเขตพัฒนาภาคเหนือ , เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : 2524.

วรรี เกิดคำ : รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาค่านิยมในการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาในสห
วิทยาลัยรัตนโกสิน. กรุงเทพฯ , ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา , 2536.

แสนย์ สายศุภลักษณ์ และคณะ : รายงานการวิจัยเรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ :
2543.

อาชีวศึกษา, กรม. ทางก้าวหน้าในงานและชีวิต , กรุงเทพฯ : กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา 2530.

อาจาร จันทุมล : สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล ใน รายงานการวิจัยการศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการจัดการศึกษาระดับประถม มัธยม และอาชีวศึกษาของไทยในศตวรรษ 1990 . หน้า 129 กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ , 2536.

Saylor , J.Galen, and Willam M. Alexander : Planning Curriculum for Schools. New York , Holt, Rinhart and Winston Inc , 1974.

แบบสอบถามประกอบการวิจัย

ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และ¹
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดสังขละ

คำชี้แจง

แบบสอบถามประกอบการวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการใช้ในการศึกษาถึงข้อมูลเกี่ยวกับ
ความคิดเห็นและความต้องการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นปีที่ 3 ที่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ตาม
หลักสูตรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตนภูมิ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยที่เกิดขึ้น ไป
ใช้ในการวางแผนการจัดการศึกษา ในปีการศึกษา 2557-2560 เพื่อเป็นทิศทางในการจัดการศึกษาของสาขา
บริหารธุรกิจ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุดต่อไป จึงขอความร่วมมือจากท่านได้
โปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริง

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ซึ่งประกอบไปด้วย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรี)
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตนภูมิ

แบบสอบถามฉบับนี้ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งที่ทางผู้วิจัยได้รับจาก
ท่านจะถือว่าเป็นความลับ และจะใช้ผลการวิจัยเฉพาะรายงานการวิจัยฉบับนี้เท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบคุณ
ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้ให้ข้อมูลตามความเป็นจริง

(นายอรุณรักษ์ ตันพาณิช)

ผู้วิจัย

บันทึกข้อความ

ผู้รายงานการ	วิทยาลัยรัตภูมิ
เลขรับ...	๑๖๔
วันที่	๕๙/๗/๒๕๖๘
เวลา	๐๙-๐๐๖๖

ส่วนราชการ บริหารธุรกิจ วิทยาลัยรัตภูมิ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

โทร ๐-๗๔๕๕-๔๒๔๐

โทรสาร ๐-๗๔๕๕-๔๒๔๐

ที่

วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอส่งแบบสอบถาม และตรวจสอบความถูกต้องเครื่องมือวิจัย

เรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย

ด้วย ข้าพเจ้า นายอรุณรักษ์ ตันพานิช ได้รับเงินวิจัยเรื่อง “ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาบริหารธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๖ และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๓ ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา” ซึ่งเป็นงบประมาณเงินรายได้ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จึงขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อจะได้นำไปใช้การดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายอรุณรักษ์ ตันพานิช)

หัวหน้าโครงการวิจัย

เจรจา ๑. ๐๗๖๙๒๔๖
รายการ ปัจจุบันเดือน
กันยายนตามที่เก็บ

๕๙ ๗.๙.๔๙

แบบสอบถามประกอบการวิจัย

ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และ¹
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่จังหวัดสระบุรี

โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่าง ให้ตรงกับความเป็นจริงกับตัวท่านให้มากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- ชาย
 หญิง

2. ท่านกำลังศึกษาอยู่ที่สถานศึกษา

- โรงเรียนมัธยมศึกษาในสายสามัญศึกษา
 สถาบันการอาชีวศึกษาในสายวิชาชีพ
 สูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)
 อื่น ๆ

3. ท่านกำลังศึกษาอยู่ในสาย (ให้ผู้ที่เรียนในสายสามัญตอบข้อที่ 3.1 ส่วนผู้ที่เรียนในสายวิชาชีพ (ปวช.) เลือกตอบในข้อที่ 3.2)

3.1 สายมัธยมศึกษา (แยกตามแผนการเรียน)

- วิทยา คณิต
 ศิลป์ภาษา
 ศิลป์คำนวณ
 อื่น ๆ

3.2 สายประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวนิชยการ (แยกตามสาขาวิชาที่เรียน)

☐ การบัญชี	☐ การตลาด
☐ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	☐ ธุรกิจระหว่างประเทศ
☐ ธุรกิจนาคย้อม	☐ การจัดการ
☐ การเลขานุการ	☐ การเงิน
☐ อื่น ๆ	

4. ผลการศึกษาระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA.) ของท่านรวมกันจนถึงภาคเรียนปัจจุบันอยู่ในระดับใด

- 1.00 - 1.50 1.51 - 2.00
 2.01 - 2.50 2.51 - 3.00
 3.01 - 3.50 3.51 - 4.00

5. รายได้ของผู้ปกครองของท่านรวมกันโดยประมาณเดือนละ

☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท	☐ 5,001-10,000 บาท
☐ 10,001-15,000 บาท	☐ 15,001-20,000 บาท
☐ 20,001-25,000 บาท	☐ มากกว่า 25,000

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรี)

6. ท่านต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัยหรือไม่

☐ ต้องการ	☐ ไม่ต้องการ
☐ ไม่แน่ใจ	☐ อื่น ๆ

7. ท่านรู้จักสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตนภูมิ

☐ รู้จัก	☐ ไม่รู้จัก
☐ ไม่แน่ใจ	☐ อื่น ๆ

8. ท่านต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตนภูมิ

☐ ต้องการ	☐ ไม่ต้องการ
☐ ไม่แน่ใจ	☐ อื่น ๆ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในสาขา

บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความต้องการศึกษาต่อตามแบบที่กำหนดให้ต่อไปนี้

ระดับความต้องการ	5	หมายถึง	มีความต้องการศึกษาต่อมากที่สุด
ระดับความต้องการ	4	หมายถึง	มีความต้องการศึกษาต่อมาก
ระดับความต้องการ	3	หมายถึง	มีความต้องการศึกษาต่อปานกลาง
ระดับความต้องการ	2	หมายถึง	มีความต้องการศึกษาต่อน้อย
ระดับความต้องการ	1	หมายถึง	มีความต้องการศึกษาต่อน้อยที่สุด

หลักสูตร/ สาขาวิชา	แขนงวิชา/โปรแกรมวิชา	ระดับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อ					
		0	1	2	3	4	5
1. บริหารธุรกิจบัญชี	1. สาขาวิชาการบัญชี						
	2. สาขาวิชาการตลาด						
	3. สาขาวิชาการจัดการ						
	4. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ						
	5. สาขาวิชาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ						
	6. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์						
	7. สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม						
	8. สาขาวิชาธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์						

เพศ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ชาย	13	6.5	6.5	6.5
หญิง	187	93.5	93.5	100.0
Total	200	100.0	100.0	

ท่านกำลังศึกษาอยู่ที่สถานศึกษา

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid โรงเรียนมัธยมศึกษาใน สายสามัญศึกษา	58	29.0	29.0	29.0
สถาบันการอาชีวศึกษาใน สายวิชาชีพ	136	68.0	68.0	97.0
ศูนย์การศึกษานอก โรงเรียน	6	3.0	3.0	100.0
Total	200	100.0	100.0	

ท่านกำลังศึกษาอยู่ในสาย

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid วิทยฯ คณิต	21	10.5	36.2	36.2
ศิลป์ภาษา	24	12.0	41.4	77.6
ศิลป์คำนวณ	13	6.5	22.4	100.0
Total	58	29.0	100.0	
Missing System	142	71.0		
Total	200	100.0		

สายประการคณิตศาสตร์วิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชานิชยกรรม

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	การบัญชี	97	48.5	71.3	71.3
	การตลาด	6	3.0	4.4	75.7
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	33	16.5	24.3	100.0
	Total	136	68.0	100.0	
Missing	System	64	32.0		
	Total	200	100.0		

สายประการคณิตศาสตร์วิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม

		Frequency	Percent
Missing	System	200	100.0

ผลการศึกษาระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA)

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1.00-1.50	8	4.0	4.0	4.0
	1.51-2.00	10	5.0	5.0	9.0
	2.01-2.50	25	12.5	12.5	21.5
	2.51-3.00	84	42.0	42.0	63.5
	3.01-3.50	25	12.5	12.5	76.0
	3.51-4.00	48	24.0	24.0	100.0
	Total	200	100.0	100.0	

รายได้ของผู้ประกอบประมานณเดือนละ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่า 5,000	4	2.0	2.0	2.0
	5,000-10,000	95	47.5	47.5	49.5
	10,001-15,000	65	32.5	32.5	82.0
	15,001-20,000	12	6.0	6.0	88.0
	20,001-25,000	12	6.0	6.0	94.0
	มากกว่า 25,000	12	6.0	6.0	100.0
	Total	200	100.0	100.0	

ท่านต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยหรือไม่

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต้องการ	160	80.0	80.0	80.0
	ไม่ต้องการ	16	8.0	8.0	88.0
	ไม่แน่ใจ	24	12.0	12.0	100.0
	Total	200	100.0	100.0	

ท่านรู้จักสาขาวิหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตภูมิ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	รู้จัก	168	84.0	84.0	84.0
	ไม่รู้จัก	8	4.0	4.0	88.0
	ไม่แน่ใจ	24	12.0	12.0	100.0
	Total	200	100.0	100.0	

ท่านต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในสาขาวิหารธรกิจ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต้องการ	164	82.0	82.0	82.0
	ไม่ต้องการ	16	8.0	8.0	90.0
	ไม่แน่ใจ	20	10.0	10.0	100.0
	Total	200	100.0	100.0	

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
สาขาวิชานักบัญชี	200	2.00	5.00	4.5050	.54907
สาขาวิชาการตลาด	200	1.00	5.00	3.5800	.84687
สาขาวิชาการจัดการ	200	1.00	5.00	2.0300	1.02683
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	200	.00	5.00	4.2400	.98348
สาขาวิชาระบบสารสนเทศ	200	.00	5.00	3.3350	1.33856
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์	200	.00	3.00	.4400	.87190
สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม	200	.00	3.00	.7650	1.03689
สาขาวิชาธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์	200	.00	5.00	2.7650	1.75647
Valid N (listwise)	200				

		ท่านกำลังศึกษา อยู่ที่สถานศึกษา	ท่านกำลัง ^{ศึกษาอยู่ใน} สถาบันฯ	ประการศน์นัยน์ ตรีวิชาชีพ (ปวช.)	ประการศน์นัยน์ รัฐศาสตร์พ (ปวช.)	ผลการศึกษา ระดับคะแนน เฉลี่ยสะสม (GPA)	รายได้ของ ผู้ปกครอง ประจำเดือน
N	Valid	200	200	58	136	0	200
	Missing	0	0	142	64	200	0
	Std. Deviation	.24714	.50365	.75969	.86016	1.30803	1.17382

Statistics

ท่านต้องการศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล ศรีวิชัยหรือไม่	ท่านรู้สึกสนใจเรียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตนมิ มงคลศรีวิชัย วิทยาลัยรัตนมิ	ท่านต้องการศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล ศรีวิชัยหรือไม่
N	Valid	200
	Missing	0
	Std. Deviation	.67816 .66620 .63531
		200 0

ថ្វីរាជការ

หัวหน้าโครงการวิจัย

1. ชื่อ - สกุล นายอรุณรักษ์ ตันพาณิช
Mr.Aroonrak Tunpanit

2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 3 9011 01293 53 1

3. ตำแหน่งปัจจุบัน หัวหน้าสาขาบริหารธุรกิจ
หัวหน้างานทะเบียนและวัดผล
อาจารย์ประจำสาขาบริหารธุรกิจ (หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาลัยรัตภมี

4. หน่วยงานและที่อยู่ที่ติดต่อได้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

วิทยาลัยรัตภูมิ
เลขที่ 414 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าชุมวงศ์ อำเภอรัตภูมิ
จังหวัดสงขลา 90180
โทรศัพท์ (074)-584-4241-4
โทรสาร. (074) 584240

5. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ การศึกษา	ระดับ ปริญญา	อักษรย่อปริญญาและชื่อ ^{เต็ม}	สาขาวิชา	วิชาเอก	ชื่อสถาบัน สถานศึกษา
2548	ตรี	บธ.บ บริหารธุรกิจบัณฑิต	บริหารธุรกิจ	คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ	ม.เทคโนโลยี ราชมงคลล้านบุรี
2551	โท	บธ.ม. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	บริหารธุรกิจ	ระบบ สารสนเทศ	ม.เทคโนโลยี ราชมงคลล้านบุรี

ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ - สกุล นายนธิรงค์ กฤตานนท์
Mr.Nuttirong Krittanon
2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 3 9099 00270 75 1
3. ตำแหน่งปัจจุบัน หัวหน้างานแนะแนวและประชาสัมพันธ์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารธุรกิจ (หลักสูตรการตลาด)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาลัยรัตภูมิ

4. หน่วยงานและที่อยู่ที่ติดต่อได้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

วิทยาลัยรัตภูมิ
เลขที่ 414 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าซ姆wang อำเภอรัตภูมิ
จังหวัดสงขลา 90180
โทรศัพท์ (074)-584-4241-4
โทรสาร. (074) 584240

5. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ การศึกษา	ระดับ ปริญญา	อักษรย่อ	สาขาวิชา	วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษา
2547	ตรี	บธ.บ	การตลาด	การตลาด	มหาวิทยาลัย หอการค้าไทย
2551	โท	บธ.ม.	การตลาด	การตลาด	มหาวิทยาลัย หอการค้าไทย

ผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ - สกุล นายนวนประชา นวนสร้อย^{นายวนประชา นวนสร้อย}
Mrs.Wanpracha Nuansoi
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3900900409009
3. ตำแหน่งปัจจุบัน หัวหน้าหลักสูตรเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์
หัวหน้างานระบบสารสนเทศ
อาจารย์ประจำหลักสูตรเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาลัยรัตนภูมิ
4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาลัยรัตนภูมิ
414 ม. 14 ต.ท่าชุมวงศ์ อ.รัตภูมิ จ.สงขลา 90180
โทรศัพท์ 086-6927864
โทรสาร 074-584240

3. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ การศึกษา	ระดับ ปริญญา	อักษร ย่อ	สาขาวิชา	วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษา
2547	ตรี	ศ.บ.	เศรษฐศาสตร์	เศรษฐศาสตร์ ระหว่างประเทศ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2549	ตรี	วศ.บ.	วิศวกรรม คอมพิวเตอร์	วิศวกรรม คอมพิวเตอร์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2553	โท	วศ.ม.	วิศวกรรม คอมพิวเตอร์	วิศวกรรม คอมพิวเตอร์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

4. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
Wireless Sensor Network, Database, Network, Web Site
5. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศไทย โดย^{โดย}
ระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้า^{หัวหน้า}
โครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย
- 5.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย
- 5.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย
- 5.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน
(อาจมากกว่า 1 เรื่อง)

การประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

1. Wanpracha Nuansoi, Wannarat Santiamomtut, "Redundant Path Routing Protocol (RPRP) For Wireless Sensor Networks", The 2010 International Conference on Embedded Systems and Intelligent Technology (ICESIT2010), 5-7 February 2010.

การประชุมวิชาการระดับชาติ

2. วรรณรัช สันติอมรทัต, นิคิม สุวรรณวาร, วันประชา วนวันสร้อย,
“โพโรโทโคลหาเส้นทางประยัดพลังงานที่มีเส้นทางสำรองสำหรับ
เครื่องข่ายตรวจจับไร้สาย”, การประชุมวิชาการทางวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ครั้งที่ 7, 21-22 พฤษภาคม 2552, 132-
137.

3. วันประชา นานวัสร้อย และสมมารถ ขำเกลี้ยง, “การพัฒนาบทเรียน ผ่านห้องเรียนเสมือนบนเครือข่ายอินเตอร์เน็ตเรื่องการสื่อสารไร้สายโดยใช้โปรแกรม NS-2”, การประชุมวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรมระดับชาติ ครั้งที่ 4 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอม เกล้าพระนครเหนือ, 7-8 กรกฎาคม 2554, หน้า 209-214.

7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ : ชื่อข้อเสนอการวิจัย แหล่งทุน และสถานภาพในการทำวิจัยว่าได้ทำการวิจัยลุล่วงแล้วประมาณร้อยละเท่าใด